

(ποτέ δεν τα πηγαίναμε καλά με τα) **editorial**

Η εφημερίδα τοίχου “γιατί φοράς κλουβί;” (γφκ) κυκλοφορεί άτακτα εδώ και 14 περίπου χρόνια στην πόλη της πάτρας μολύνοντάς την με αντιεξουσιαστικές και αντικαπιταλιστικές απόψεις (παλιότερα τεύχη μπορείτε να βρείτε στο πάντα φιλόξενο anatoria.wordpress.com). Ο σκοπός από την αρχή ήταν να παίζει ένας αντιεξουσιαστικός λόγος με μια σχετική συνέπεια και συνέχεια στο χρόνο. Κι αυτό να γίνεται στο φυσικό του χώρο, στο δρόμο. Σε ένα μικρό βαθμό το πετύχαμε. Αρκετές φορές όμως είχαμε το πρόβλημα της έλλειψης χώρου που αναπόφευκτα φέρει η Α3 έκδοση κι έτσι είπαμε να δοκιμάσουμε και την έκδοσή της σε έντυπο που θα μοιράζεται χέρι με χέρι. Με θεματολογία κάποια λίγα από αυτά που κρίνουμε ως σημαντικά στις μέρες που ζούμε και απασχολούν το κεφάλι μας. Κάποια στιγμή βγήκαν και 2 σχετικά πολυσέλιδα έντυπα (μάης 2012 και σεπτέμβρης 2012), αλλά μετά το σταματήσαμε. Τώρα λέμε να το ξαναρχίσουμε. Οι τωρινοί στόχοι μας; Να προσπαθήσουμε να βγαίνει λίγο πιο συχνά από πριν (αυτό δεν είναι και πολύ δύσκολο) και αν αυτά που κατά καιρούς (έχουμε σκοπό να) γράφουμε προβληματίσουν και κανέν άνθρωπο ευχαριστημένοι θα είμαστε. Σε αυτό το τεύχος, όπως και σε κάποια επόμενα υποθέτουμε, θα ψαχνόμαστε ως προς το τι μορφή θα έχει. Και μια συμβουλή για τους όσους αναγνώστες. Αναφερόμαστε σε πολλά γεγονότα αλλά όχι εκτενώς καθώς δεν είναι αυτός ο σκοπός μας. Σκοπός μας είναι αυτά τα γεγονότα να στηρίξουν την όποια άποψή μας, καθώς αυτό που μας λείπει

δεν είναι τόσο η πληθώρα δεδομένων γύρω μας αλλά η ανάλυσή τους και η σύνδεση μεταξύ τους υπό το αντικρατικό και αντικαπιταλιστικό μας πρίσμα. Οπότε είναι ευθύνη του κάθε αναγνώστη να ψάχνει για τυχούσες ανακρίβειες στα γραφόμενά μας όσον αφορά κάποια γεγονότα (κι αν θέλει να μας ενημερώνει). Κατά τ' άλλα ούτε τίποτα θεωρητικοί είμαστε ούτε τίποτα γαμάτες αναλύσεις έχουμε. Απλά προσπαθούμε να καταλάβουμε λίγο τι παίζει γύρω μας σε καιρούς σύγχυσης και υπερπληροφόρησης σαν αυτούς που ζούμε και να κρατήσουμε όσο γίνεται το κεφάλι μας στη θέση του. Δε διεκδικούμε ούτε κάποια πρωτοτυπία ούτε κάποια πατρότητα στις απόψεις που εκφράζονται εδώ καθώς σε μεγάλο βαθμό προέρχονται από κουβέντες με συντρόφους (και όχι μόνο) και είναι επηρεασμένες και από δουλειές άλλων συντρόφων που πολλές φορές δεν αναφέρουμε χάρην οικονομίας χώρου. Τσεκάρτε οπωσδήποτε τις όποιες παραπομπές κάνουμε σε δουλειές άλλων συντρόφων, όπως και την όποια βιβλιογραφία δίνουμε κατά καιρούς. Θα σας βοηθήσει (εμάς σίγουρα μας βοήθησε). Πνευματικά δικαιώματα δεν αναγνωρίζουμε οπότε οποιαδήποτε αναδημοσίευση για τους σκοπούς του ταξικού πολέμου είναι θεμιτή. Θα μας στεναχωρούσε όμως ιδιαίτερα να βλέπαμε τις απόψεις μας να πλέουν μες στο βούρκο των κάθε είδους μμε. Το έντυπο διανέμεται χέρι με χέρι με τιμή κόστους που εξαρτάται από την ποσότητα των σελίδων κάθε φορά (αυτό έφτασε τα 60 λεπτά). Αν κάποιος δεν έχει ας μη ντραπεί να το ζητήσει κι έτσι.

Η ύλη έκλεισε στις 18 ιούλη και κυκλοφόρησε στις 20 ιούλη. Καλή ανάγνωση. Τα λέμε.

Γιατί Φοράς Κλουβί;

τεύχος 3, ιούλης 2016

ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΕΙΝΑΙ ΑΔΕΡΦΙΑ ΜΑΣ ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΑΔΕΡΦΟΚΤΟΝΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ

(σύνθημα που είχε την τιμητική του στις μαθητικές καταλήψεις και διαδηλώσεις του '98-'99 ενάντια στο νομοσχέδιο του τότε υπ. παιδείας Αρσένη)

Εμείς δεν είμαστε “ειρηνιστές”, εφόσον η ειρήνη δεν είναι δυνατή αν δεν την επιθυμούν και οι δυο πλευρές. Εμείς θεωρούμε τη βία αναγκαία και προσήκουσα για την άμυνα, αλλά μόνο για την άμυνα απέναντι σε μια φυσική επιθεση, αλλά και απέναντι σε όλους εκείνους τους θεσμούς που μέσω της βίας υποδουλώνουν τους ανθρώπους.

(21-10-1922, Umanita Nova)

Για να ζήσουν δυο εν ειρήνι, πρέπει να το θέλουν αμφότεροι. Αν ένας από τους δυο είναι ισχυρογνώμων και θέλει με τη βία να επιβάλλει στον άλλο να δουλεύει για λογαριασμό του και να τον υπηρετεί, αυτός ο άλλος, αν θέλει να διατηρήσει την ανθρώπινη αξιοπρέπειά του και να μην περιπέσει στην πλέον ταπεινή δουλειά, παρόλη την αγάπη του για την ειρήνη και την ομόνοια, είναι υποχρεωμένος ν' αντισταθεί στη δύναμη μ' όλα τα πρόσφορα μέσα.”

(01-09-1924, Pensiero e Volonta)

Αυτή η επανάσταση πρέπει απαραίτητως να είναι βίαιη, ακόμα κι αν η βία καθαυτή είναι κακή. Πρέπει να είναι βίαιη γιατί θα ήταν παραλογισμός αν ελπίζαμε ότι οι προνομιούχοι θ' αναγνώριζαν τα δεινά και τις αδικίες που προκαλούν τα προνόμιά τους και θ' αποφάσιζαν να τ' απαρνηθούν οικειοθελώς. Πρέπει να είναι βίαιη γιατί η μεταβατική επαναστατική βία είναι το μόνο μέσο που θα τερματίσει τη συνεχόμενη και μεγαλύτερη βία που κρατάει στη σκλαβιά τη μεγάλη μάζα των ανθρώπων.

(12-08-1920, Umanita Nova)

Αποσπάσματα από άρθρα του αναρχικού από την Ιταλία Ερρίκο Μαλατέστα σχετικά με το ζήτημα της βίας. Για περισσότερα επισκεφτείτε την αυτοδιαχειριζόμενη δανειστική βιβλιοθήκη της ΑΝΑΤΟΠΙΑ ή επικοινωνήστε μαζί μας.

Αυτό το σκίτσος όπως και όλα τα υπόλοιπα σε αυτό το άρθρο είναι του Emory Douglas, σκιτσογράφου των Black Panthers.

που ως γνωστόν στηρίζουν όπου σταθούν κι όπου βρεθούν το συνδικαλισμό μες στην αστυνομία αφού σύμφωνα με τη λογική τους και οι μπάτσοι είναι εργάτες κι έχουν κι αυτοί εργατικά δικαιώματα. Και ποιοι μπορούν να τα υπερασπιστούν καλύτερα αν όχι η αριστερά του κράτους και του κεφαλαίου (είτε αυτή κυβερνάει είτε απλά θέλει κάποια στιγμή να κυβερνήσει). Άλλη κουβέντα αυτή όμως (1). Αφορμή για την “κατανόησή” μας αυτή στάθηκε η κίνηση 300 ματάνων της αττικής που έκαναν αίτηση να μετατεθούν σε άλλη υπηρεσία ως ένδειξη διαμαρτυρίας για την πειθαρχική δίωξη 4 από αυτούς που κατηγορούνται ότι στην πορεία της 8 μήν παραβίασαν τις εντολές που τους δόθηκαν και μάλλον άνοιξαν κάποια κεφάλια παραπάνω (μερικά ήταν και λαετζήδων οπότε έγινε και θέμα). Με το δίκιο του βγαίνει λοιπόν ο ντούμας, ο πρόεδρος του σωματείου ειδικών φρουρών αττικής, και λέει “Δεν είναι δυνατόν όταν ψηφίζονται τα μνημόνια τότε να χρειάζονται τα ΜΑΤ ως πραιτορες με παρατεταμένες τις ασπίδες και την επομένη να τους στέλνουν σε ΕΔΕ. Δεν μπορεί η ηγεσία να τα θέλει όλα δικά της”.

Αυτοί οι ματάνες πρέπει να το έχουν κάψει λίγο με το συριζα. Όχι πώς ήταν και οι πιο έξυπνοι άνθρωποι, αλλά το ρόλο τους τον γνωρίζουν πολύ καλά. **Μπήκαν στα ματ γιατί δεν έχουν κανένα πρόβλημα να δέρνουν κόσμο και να τον σακατεύουν προκειμένου να βγάλουν φράγκα.** Χώρια που έχουμε τη βásiμη υποψία ότι στους περισσότερους αρέσει κιόλας αυτή η δουλειά αφού πέρα από φράγκα γουστάρουν και την άσκηση εξουσίας και επιβολής.

Όλα αυτά τα γνωρίζουν προφανώς και οι κυβερνοαριστεροί του συριζα και ο υπουργός δημόσιας τάξης και πρώην (;) καρβανάς Τόσκας. Ξέρουν ποιος είναι ο ρόλος των ματ. Να προστατεύουν την ταξική και κοινωνική ειρήνη και να καταστέλλουν οποιαδήποτε διαμαρτυρία ξεφεύγει από τα καθιερωμένα πλαίσια (ή θεωρούν αυτοί ότι πάει να ξεφύγει, καθώς δεν είναι λίγες οι φορές που οι μπάτσοι έχουν επιτεθεί κι έχουν σακατέψει κόσμο με εντελώς γελοίες -ή και καθόλου- αφορμές). Και η

(1) Χαρακτηριστικά ο συριζα διαθέτει τμήμα σωμάτων ασφαλείας. Μην νομίζετε ότι αυτό φτιάχτηκε τώρα που έγινε κυβέρνηση. Υπάρχει εδώ και πάρα πολλά χρόνια (ακριβώς πότε φτιάχτηκε δεν ξέρουμε). Διαθέτει δε και επίσημο site, το www.enstoloi.gr. Για το κκε δε βρήκαμε κάτι σχετικό αλλά είναι γνωστή η αγάπη του για τα σώματα ασφαλείας και τις συνδικαλιστικές τους διεκδικήσεις που νιώθει την ανάγκη να καιρετίζει και τις όποιες κινητοποιήσεις τους. Θα αναφέρουμε κι ένα παράδειγμα χαρακτηριστικό της αγάπης του. Το δεκέμβριο του 2008 έκρινε σκόπιμο να βγάλει λάδι το μπάτσο δολοφόνο κορκονέα που δολοφόνησε εν ψυχρώ στις 06/12/08 τον Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο στα εξάρχεια με ένα διήγημα που δημοσιεύτηκε στο ριζοσπάστη της 28/12/08. Υπάρχει ακόμα στο ίντερνετ στο site του ριζοσπάστη και δεν είναι τρολιά (το διήγημα λέγεται “το λάθος τηλεφώνημα ενός φονιά”).

συριζαϊκή κοροϊδία παρακράτησε. Εννοούμε το κόλπο “η κυβέρνηση συριζα ασκεί εξουσία και το κόμμα συριζα ασκεί κριτική” (άσχετα αν το κόλπο αυτό απευθύνεται σε ανθρώπους που είναι διατεθειμένοι να το φάνε, είτε λόγω βλακειας είτε λόγω συμφερόντων κάθε είδους). Τα συριζοκαθάρματα ξέρουν πολύ καλά ότι αν δεν ήταν

τα ματ και ο φόβος που αυτά προκαλούν μαζί με το δικαστικό σύστημα που θα αναλάβει να δικάσει τον όποιο (σακατεμένο ή μη) συλληφθέντα διαδηλωτή ή εξεγερμένο μετανάστη τού δώσουν οι ματάδες και τα υπόλοιπα αστυνομικά γουρούνια, τότε η τάξη θα διασαλευόταν πιο συχνά (2). Ξέρουν πολύ καλά ότι αυτοί οι σκοποί δεν πετυχαίνονται με ματάδες και λοιπούς μπάτσους που θα σέβονται δικαιώματα και θα σου δίνουν λουλούδια, ούτε με ματ που θα πηγαίνουν με το σταυρό στο χέρι (με το σταυρό στο κεφάλι ίσως). Ξέρουν πολύ καλά ότι οι ματάδες είναι και αυτοί βασικό κομμάτι της κρατικής εξουσίας προκειμένου να μπορεί να λειτουργήσει ομαλά, γι’ αυτό ποτέ δεν πιστέψαμε τα κυβερνοαριστερά περί κατάργησης των ματ ή

τα περί αφοπλισμού τους (κι αν αυτό κάποια στιγμή γινόταν θα γινόταν μόνο αφού θα είχαν αντικατασταθεί από άλλες παρόμοιες κατασταλτικές μονάδες, αφού έτσι κι αλλιώς το ζήτημα για το κράτος είναι να γίνεται η δουλειά και όχι ποιος συγκεκριμένα θα την κάνει ή με ποιον τρόπο θα την κάνει). Ξέρουν πολύ καλά όλοι αυτοί ότι το επιθυμητό για κάθε εξουσία δεν είναι να επιβάλλεται κυρίως δια της καταστολής και της τρομοκρατίας στους υπηκόους της, αλλά ξέρουν επίσης ότι και η καταστολή και η κρατική τρομοκρατία πρέπει να είναι πάντα παρούσες, έστω **σα μόνιμη απειλή**, στην περίπτωση που κάποιοι (ακόμα και μειοψηφίες) πάψουν να ανέχονται αυτό τον κόσμο - ή έστω κάποιες πτυχές του - και σκεφτούν να αρχίσουν

να το δείχνουν πιο φανερά. Ξέρουν πολύ καλά ότι μια κρατική εξουσία που διαχειρίζεται την κρίση κερδοφορίας των ντόπιων αφεντικών έχει ακόμα περισσότερη ανάγκη την καταστολή προκειμένου να το κάνει πιο αποτελεσματικά. Ξέρουν πολύ καλά ότι τα ματ δεν είναι ούτε αριστερά ούτε δεξιά αλλά **είναι νέτα σκέτα μηχανισμοί αποκατάστασης τάξης, της τάξης των αφεντικών και του κράτους τους**. Και αυτή η τάξη δεν είναι ούτε αριστερή ούτε δεξιά, καθώς οι πολιτικές βιτρίνες μια χαρά μπορούν να αλλάζουν αλλά η επιχείρηση και οι στόχοι της να μένουν τα ίδια. Αυτά τα ξέρουν πολύ καλά βέβαια και οι λαετζήδες που για ένα εξάμηνο συνδιαχειρίζονταν την κρατική

εξουσία και τώρα μου καταγγέλλουν την αστυνομική βία.

Αυτά βέβαια τα ξέρουν και οι ίδιοι οι ματάδες. Και δεν είναι ζήτημα γνώσεων αλλά απλής καθημερινής εμπειρίας. **Και στο ερώτημα αν υπάρχει και κάποιος καλός / σωστός ανάμεσά τους, η απάντηση είναι κατηγορηματικά ΟΧΙ**. Ακόμα κι αν μπει κάποιος εκεί που δεν ήταν καθίικι από πριν, θα γίνει τέτοιο (πόσο μάλλον αν υπηρετεί στα ματ ή την ασφάλεια). Κι αυτό γιατί **ο ρόλος που καλείσαι να παίξεις επιβάλλεται πάντα πάνω στον όποιο χαρακτήρα έχεις**. Και δε μπορείς να είσαι αποτελεσματικός στο ρόλο για τον οποίο σε προορίζει το κράτος αν δε γίνεις κάθαρμα και σκατάνθρωπος. **Και δεν**

(2) Μακριά από μας απόψεις ότι αν δεν υπήρχε η καταστολή θα γινόταν κάποιου τύπου κοινωνικός ξεσηκωμός την άλλη μέρα. Κι αυτό γιατί θεωρούμε ότι η καταστολή μπορεί να είναι απαραίτητο αλλά δεν είναι το νούμερο 1 εργαλείο του κράτους για την αναπαραγωγή της εκμεταλλευτικής κοινωνίας καθώς αυτή επιτυγχάνεται μέσω ενός πλήθους άλλων θεσμών που τις περισσότερες φορές μας αποτρέπουν από το να έρθουμε σε ευθεία αντιπαράθεση με την εξουσία και τότε να έρθει η καταστολή να μας βάλει στη θέση μας. Εξουσιαστικοί θεσμοί όπως η οικογένεια, η σχολική εκπαίδευση, τα μμε που μας εμποτίζουν με τις κυρίαρχες αξίες αυτής της κοινωνίας και σε μεγάλο βαθμό μάς καθιστούν ανίκανους να επιδώσουμε κάποια ουσιαστική αλλαγή στις ζωές μας, τόσο σε ατομικό όσο και σε συλλογικό επίπεδο.

αναφερόμαστε μόνο στην όποια κατάχρηση εξουσίας αλλά και στον ίδιο το ρόλο των μπάτσων. Γιατί τι άλλο από κάθαρμα είναι αυτός που δουλειά του είναι να εφαρμόζει τους νόμους που βασικός τους σκοπός είναι να συντηρούν τη διαιώνιση της εκμεταλλευτικής κοινωνίας και που διασφαλίζουν ότι κάποιοι (λιγότεροι) θα συνεχίσουν να ζουν και να παρασιτούν σε βάρος κάποιων άλλων (πολύ περισσότερων) κλέβοντάς τους καθημερινά τη ζωή με χίλιους δυο ΝΟΜΙΜΟΥΣ τρόπους; Κι αν αντιδράσεις σε αυτό σου πετάει στα μούτρα σου στην καλύτερη ένα “τη δουλειά μου κάνω” και στη χειρότερη κανά κατακέφαλο.

Είχαμε γράψει ουκ ολίγες φορές σε τοίχους το δεκέμβρη του '08 “μπάτσας καλός, μόνο νεκρός”. Από μεριάς μας δεν ήταν μια προτροπή να αρχίσουμε να σκοτώνουμε μπάτσους ως τακτικό στόχο και βήμα για να διαμορφώσουμε καλύτερες συνθήκες για επίθεση στο κράτος και τα αφεντικά. Κι αυτό σίγουρα όχι για ηθικούς λόγους καθώς ένας μπάτσος νεκρός είναι ένα γουρούνι λιγότερο και δε θα στεναχωρηθούμε κιόλας αν πεθάνει (αυτό έλειπε!). Αλλά **βασικός πρακτικός στόχος για μας είναι να πολεμάμε τις συνθήκες που κάνουν τους**

μπάτσους απαραίτητους στα μυαλά των εκμεταλλευόμενων και φυσικά να ενισχύουμε την περιφρόνηση και την αηδία που κάθε αξιοπρεπής εκμεταλλευόμενος νιώθει κάθε φορά που βλέπει τα γουρούνια με τη στολή (ή χωρίς αυτή), κάθε φορά που ακούει κάποιον να υποστηρίζει τους μπάτσους και το έργο τους, κάθε φορά που ακούει κάποιον φίλο ή

συμμαθητή του να λέει ότι θα γίνει μπάτσος. Και αν κάποιες φορές μας έρθει κάποια ηλίθια σκέψη ότι “και αυτοί άνθρωποι είναι” ας δώσουμε στον εαυτό μας 10 δευτερόλεπτα να σκεφτούμε 2-3 από τα χιλιάδες κατορθώματά τους, για να έρθουμε στα ίσα μας.

Το παραπάνω κείμενο είχε γραφτεί πριν οι μπάτσοι δολοφονήσουν άλλους δυο μαύρους στις ΗΠΑ και πριν πεθάνουν 5 μπάτσοι στο Dallas κατά τη διάρκεια διαδήλωσης που είχε καλέσει η οργάνωση Black Lives Matter όταν κάποιος

που δε βρισκόταν στη διαδήλωση άνοιξε πυρ εναντίον των μπάτσων. Ξέρουμε ότι δε θα μας πιστέψει ούτε η μάνα μας αλλά και τα λόγια του Huey Newton και τα γραπτά του Βανεγκέμ και τα σκίτσα του Emory Douglas και τον τίτλο του άρθρου τα είχαμε βάλει πριν τους 5 νεκρούς μπάτσους. Όπως και νά 'χει, αφού το κωλοβαρέσαμε και δε βγάλαμε το έντυπο πιο πριν, κάποιες πρώτες σημειώσεις κρίνονται απαραίτητες.

Καταρχάς, δε λυπηθήκαμε ούτε δευτερόλεπτο για τα 5 νεκρά γουρούνια. Όσο κι αν προσπαθεί το αμερικάνικο κράτος και τα εκεί μμε να το παρουσιάσουν ως χτύπημα σε όλη την κοινωνία, ξέρουμε ότι μόνο τέτοιο δεν είναι. Για να το πούμε πιο απλά, πυροβολήθηκαν μπάτσοι και όχι άνθρωποι (τουλάχιστον αυτή ήταν η ξεκάθαρη πρόθεση όπως φάνηκε). Οπότε οι μόνοι που θεωρούν κάτι τέτοιο χτύπημα σε όλη την κοινωνία είναι αυτοί που ταυτίζονται με τους μπάτσους και το “λειτούργημα” που ασκούν εκεί, αναπόσπαστο κομμάτι του οποίου είναι οι δολοφονίες μαύρων με γελοίες δικαιολογίες. **Δικοί μας νεκροί είναι αυτοί που άφησαν την τελευταία τους πνοή επειδή κάποιος κωλόμπατσοι αποφάσισαν να τους δολοφονήσουν.**

Διαδηλωτές στη βαλτιμόρη των ηπα τον απρίλη του 2015 περιπολούνται ένα περιπολικό. Αφορμή των διαδηλώσεων και των συγκρούσεων με την αστυνομία αυτή τη φορά ήταν η δολοφονία του 25χρονου αφροαμερικανού Freddie Grey από μπάτσους.

Απολαμβάνοντας πάντα την ασυλία που απλόχερα τούς δίνει το αμερικάνικο κράτος εργοδότης τους, καθώς σχεδόν κανένας μπάτσος δεν έχει καταδικαστεί για κάτι τέτοιο ενώ οι περισσότεροι μπάτσοι δολοφόνοι ούτε καν παραπέμπονται σε δίκη. Οπότε ούτε δευτερόλεπτο δεν πρέπει να εκτρέπεται η κουβέντα στους νεκρούς μπάτσους, αλλά πρέπει να επικεντρώνεται στα νεκρά μας αδέρφια και μόνο σε αυτά.

Κατά δεύτερον, μάς γεννιούνται κάποια ερωτηματικά συνήθως όταν κάτι είναι βολικό για το κράτος και τους μπάτσους, και με δεδομένη την αντικρατική καχυποψία μας για ο,τιδήποτε λένε οι αρχές. Ένα από αυτά είναι ότι ο ένας ύποπτος πριν δολοφονηθεί από τους μπάτσους (dead men tell no tales...) “είπε” κάποια πολύ βολικά για τους μπάτσους που τα “άκουσαν” μόνο οι μπάτσοι και τα αναπαρήγαγαν κι ένα από αυτά ήταν η αναφορά του, λέει, στο κίνημα των Black Lives Matter (BLM) ώστε να γίνουν οι σχετικοί συνειρμοί και να στοχοποιηθεί αυτό περαιτέρω. Επίσης το θεωρούμε από άστοχο έως ηλίθιο που η εκτέλεση των μπάτσων έγινε κατά τη διάρκεια διαδήλωσης των BLM (ενώ η εκτέλεση θα μπορούσε να γίνει οποιαδήποτε άλλη στιγμή), καθώς αυτή η ενέργεια βοηθάει στο περαιτέρω στρίμωγμα του BLM το οποίο ούτως ή άλλως απ’ ό,τι καταλάβαμε δεν είναι ιδιαίτερα αγαπητό σε αρκετούς

λευκούς

Το παρακάτω απόσπασμα προέρχεται από το βιβλίο του Bobby Seal “Seize the time: the story of the black panther party” που το έγραψε το 1970 όταν ήταν στη φυλακή και αναφέρεται στο κόμμα των μαύρων πανθήρων για την αυτοάμυνα (BPP). Ο Bobby Seal ήταν ένας από τους 2 συνιδρυτές του κόμματος (ο άλλος ήταν ο Huey Newton). Τους θυμηθήκαμε σε αυτό το άρθρο καθώς οι μαύροι πάνθηρες ήταν οι πρώτοι που παρουσίασαν τους αστυνομικούς ζωγραφισμένους ως γουρούνια. Τα παρακάτω λόγια του Huey Newton είναι ένα απόσπασμα από τη συζήτηση που είχαν με το γραφίστα των BPP Emory Douglas και τον επίσης μαύρο πάνθηρα Eldridge Cleaver.

“Επίσης”, είπε ο Huey, “ο κόσμος πρέπει να μάθει πως εμείς δεν πιστεύουμε στον φόνο, αλλά μόνο στην αυτοάμυνα στο μέλλον και στο παρόν. Πρέπει να καταλάβουν πως η αυτοάμυνα είναι κάτι πέρα από την απλή προστασία του εαυτού τους με τα όπλα, αλλά πως η πολιτική οργάνωση κι εφαρμογή της πλατφόρμας και του προγράμματος των δέκα σημείων είναι τα πραγματικά πολιτικά, οικονομικά και κοινωνικά μέσα για την προστασία μας. Ο κόσμος, λοιπόν, πρέπει να δει κάποια πράγματα που αφορούν συγκεκριμένα τα προβλήματά τους και το όπλο πρέπει να ειδωθεί ως ένα κατάλληλο εργαλείο για την προστασία τους όταν εμείς, οι μάζες, οργανώνουμε επαναστατικά προγράμματα για τον αυτοκαθορισμό και την επιβίωση.”

Θεωρούμε ότι τα παραπάνω λόγια έχουν τη σημασία τους καθώς οι μαύροι πάνθηρες έγιναν γνωστοί και στους δικούς μας κύκλους με ένα θεαματικό τρόπο μέσα από τις φωτογραφίες με τα όπλα και τους μαύρους μπερέδες, γνωρίζοντας λίγα πράγματα σχετικά με την ευρύτερη δράση τους και μένοντας στην εικόνα χωρίς να κατανοούμε τις κοινωνικές συνθήκες βάσει των οποίων δημιουργήθηκαν και έδρασαν. Ειδικά σήμερα που μετά τους 5 νεκρούς μπάτσους του Dallas ακούστηκε ξανά το όνομα των μαύρων πανθήρων και της δήθεν αναβίωσής τους, και παίζει να ξανακουστεί από τα μμε με το γνωστό διαστρεβλωτικό και θεαματικό τρόπο, θεωρούμε ότι είναι απαραίτητο για όσους και όσες ενδιαφέρονται για την ιστορία του επαναστατικού κινήματος να ψάξουν την ιστορία μιας από τις σημαντικότερες επαναστατικές οργανώσεις. Στην ελληνική βιβλιογραφία δεν έχουμε βρει πολλά, οπότε αρχικά προτείνουμε το “Οι μαύροι πάνθηρες και οι δραστηριότητες στην κοινότητα” από τις εκδόσεις antiifa barricada που θα το βρείτε στη δανειστική βιβλιοθήκη και το βιβλιοπωλείο της ANATOPIA. Επίσης αρκετά κατατοπιστικό για αρχή είναι το σχετικά πρόσφατο ντοκιμαντέρ “The Black Panthers: Vanguard of the Revolution” όπου ανάμεσα σε άλλους μιλάνε και πολλά πρώην μέλη.

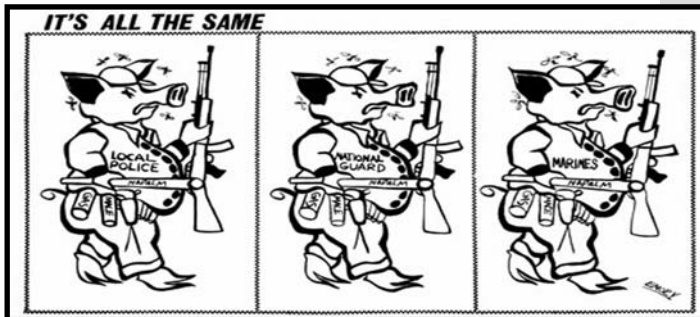
αμερικάνους (ειδικά αν υποθέσουμε ότι έγινε από κάποιον που -απ' ότι καταλάβαμε- στηρίζει τις διαμαρτυρίες μαύρων ενάντια στη ρατσιστική αστυνομική βία). Κάπως έτσι μετά από 2 δολοφονίες μαύρων από μπάτσους μέσα σε 2 μέρες και τη σχετική κατακραυγή που έπαιζε κοινωνικά, ο δημόσιος διάλογος πήγε αμέσως στους νεκρούς μπάτσους και στο κατά πόσο το κίνημα των BLM ευθύνεται γι' αυτές.

Κατά τρίτον, αξίζει να σημειώσουμε την προβοκάτσια που πήγαν να στήσουν οι μπάτσοι του Dallas στον Mark Hughes, ο οποίος στοχοποιήθηκε ως ύποπτος για την εκτέλεση των μπάτσων, βγήκε η φωτογραφία του στο internet από τους μπάτσους όπου φαινόταν να κουβαλάει ένα πιστόλι κατά τη διάρκεια της διαδήλωσης. Κάτι που είναι καθ' όλα νόμιμο και καθόλου ασυνήθιστο στην πολιτεία του Texas, αλλά αν είσαι μαύρος που διαμαρτύρεται για την αστυνομική βία είναι αλλιώς. Και τελικά επειδή την κατάλαβε τη δουλειά πρόλαβε να εμφανιστεί και να παραδώσει το όπλο του. Για την ιστορία, **ο αδερφός του ήταν στους διοργανωτές της πορείας, οπότε μπορούμε να καταλάβουμε γιατί στοχοποιήθηκε.** Εμείς το αναφέρουμε το παραπάνω μας και μάθουμε να είμαστε υποψιασμένοι με τις κατηγορίες που κατά καιρούς ρίχνει το κράτος σε διάφορους.

Κατά τέταρτον (και τελευταία προσωρινά), έχουμε την άποψη ότι πολλές φορές το κράτος θα δείξει ότι φοβάται και ότι ανησυχεί εκεί ακριβώς που ούτε φοβάται ούτε ανησυχεί. Τι εννοούμε; Εφόσον θεωρούμε το κράτος ως ένα μηχανισμό που σκοπός του είναι να διατηρεί την τάξη και την ασφάλεια των αφεντικών, έχουμε την άποψη ότι κάποιοι νεκροί μπάτσοι από κάποιον που τους θέρισε με ένα όπλο, υπό τις υπάρχουσες συνθήκες, δεν είναι λόγος ανησυχίας γι' αυτό. Ίσως είναι λόγος ανησυχίας για κάποια γουρούνια που βλέπουν ότι οι επιλογές τους δεν είναι πάντα τσάμπα και πέρα από το να ρίχνουν σφαίρες παίζει και να τις τρώνε. Αλλά όχι για το κράτος και τα τσιράκια του που μπορούν να το χρησιμοποιήσουν για τους δικούς τους σκοπούς (όπως π.χ. να προσπαθήσουν να κάνουν πιο συμπαθητικούς τους μπάτσους-δολοφόνους) και για να αντιμετωπίσουν τις **πραγματικές** τους ανησυχίες μεταξύ των οποίων είναι το να απονομιμοποιηθεί αυτό που πρεσβεύει ο μπάτσος σε ευρύτερες κοινωνικές συνειδήσεις και να αντιμετωπιστεί ως αυτό που είναι: ο φύλακας της υπάρχουσας τάξης πραγμάτων, αυτός που με την παρουσία του μάς θυμίζει ότι έτσι έχουν τα πράγματα κι αν σας αρέσει γιατί αν δε σας αρέσει θα σας τσακίσουμε. Και αυτή η συνείδηση μπορεί να πυροδοτήσει μειοψηφικές μεν (ακόμα), μαζικές και δυναμικές δε εξεγέρσεις και αναταραχές όπως αυτές του Ferguson και της Βαλτιμόρης. Οι οποίες πέρα από τη δυναμικότητά τους είχαν μάλλον και μια ευρύτερη κοινωνική συμπάθεια (ευθέως ανάλογη με μια αντιπάθεια για τα γουρούνια), και όχι μόνο από μαύρους ούτε μόνο από ριζοσπάστες.

Μαύροι νεολαίοι στη Βαλτιμόρη τον Απρίλιο του 2015 πετροβολούν ένα μπαμπού ενώ γυρνούν απ' το σχολείο, στον απόηχο της δολοφονίας του 25χρονου αφροαμερικανού Freddie Grey. Δείχνοντας με έναν πολύ απλό τρόπο τι σημαίνει απονομιμοποίηση του μπάτσου. Αυτό ναι, είναι **πραγματικός λόγος ανησυχίας για το αμερικάνικο (και κάθε) κράτος.** Για την ιστορία, η πόλη κηρύχθηκε σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης, και ο κυβερνήτης της πολιτείας κατέφυγε στο έσχατο μέτρο της κινητοποίησης της εθνοφρουράς και της επιβολής απαγόρευσης κυκλοφορίας τη νύχτα για μία εβδομάδα.

Alton Sterling και Philando Castille. Άλλοι δύο μαύροι δολοφονημένοι από μπάτσους στις ΗΠΑ. Επειδή ήταν μαύροι. Λεπτομέρειες ας ψάξει όποιος ενδιαφέρεται. Κατά τ' άλλα, εικόνες των εκτελεσμένων μπάτσων δε θα βρείτε σε αυτό το έντυπο. Δεν είναι δικοί μας νεκροί. Για να το πούμε αλλιώς **"cops' lives don't matter"**. Όσο κι αν ακούγεται ακραίο σε αρκετούς δεν πιστεύουμε στην αξία της ανθρώπινης ζωής γενικά και αόριστα. Πόσο μάλλον που η πλειοψηφία αυτών που την επικαλούνται είναι υποκριτές αφού ο βαθμός επίκλησής τους και οι αντιδράσεις τους κάθε φορά στην αφαίρεση μιας ζωής έχουν πολλά μέτρα και πολλά σταθμά. **Σημασία δεν έχει η ζωή καθεαυτή για μας αλλά το τι κάνει στη ζωή του ο φορέας της και ποιο ρόλο βαρύνει σε μια ξεκάθαρα φασιστική κοινωνία που δομικό της στοιχείο είναι ότι οι ζωές κάποιων αξίζουν πολύ λιγότερο από κάποιων άλλων.** Κάτι που το αποφασίζουν οι κάθε είδους εξουσίες που μας έχουν κάσει στο σβέρκο.

"Χαίρεστε στην ιδέα ότι θάρθει μια μέρα που θα μπορούσαμε να φερθούμε σαν σε ανθρώπινα όντα στους μπάτσους που δε θα έχει χρειαστεί να καθαρίσουμε επί τόπου;

Σ' αυτή την περίπτωση, καταλάβατε ότι:

α) Ο μπάτσος είναι το λυκόσκυλο του εμπορευματικού συστήματος. Όπου το φέμα του εμπορεύματος δεν αρκεί για να επιβάλλει την τάξη, ο μπάτσος προβάλλει αρματωμένος απ' το μηρό της κυρίαρχης τάξης ή γραφειοκρατικής κλάσας.

β) Χωρίς να υπολογίσουμε την περιφρόνηση που νιώθει για τον εαυτό του, ο μπάτσος περιφρονείται σα μισθωτός δολοφόνος, σαν τσιράκι όλων των καθεστώτων, σαν επαγγελματίας σκλάβος, σαν εμπόρευμα προφύλαξης, σαν κατασταλτικός όρος του οικονομικού-κοινωνικού συμβολαίου που επιβάλλεται στους πολίτες από το κράτος.

γ) Παντού όπου υπάρχει κράτος, υπάρχουν μπάτσοι. Παντού όπου υπάρχουν μπάτσοι -αρχίζοντας απ' την υπηρεσία τάξης των αμφισβητησιακών διαδηλώσεων- υπάρχει το κράτος ή το έμβρυό του.

δ) Κάθε ιεραρχία είναι αστυνομική.

ε) Το να σκοτώσεις ένα μπάτσο είναι ένα χόμπυ για τους υποψήφιους της αυτοκτονίας. Δεν πρέπει να το αποφασίζει κανείς παρά μόνο μέσα σε συνθήκες αυτοάμυνας, μέσα στο γενικό κίνημα καταστροφής κάθε ιεραρχικής εξουσίας.

στ) Η ευτυχία δε γίνεται δυνατή παρά μόνο εκεί όπου το κράτος έχει πάψει να υπάρχει, εκεί όπου καμία συνθήκη ιεράρχησης δεν ετοιμάζει για την επιστροφή του.

Εκ των πραγμάτων, έχετε βαρεθεί τον έλεγχο και τον καταναγκασμό, το μπάτσο που σας υπενθυμίζει ότι δεν είστε τίποτα και το κράτος είναι το παν, το σύστημα που δημιουργεί τις προυποθέσεις του παράνομου εγκλήματος και που νομιμοποιεί το έγκλημα των δικαστών που το καταστέλλουν..."

Το παραπάνω είναι απόσπασμα από το βιβλίο *"De la greve sauvage a l' autogestion generalisee"* του Ραούλ Βανεγκέμ που το εξέδωσε με το ψευδώνυμο Ratgeb. Στα ελληνικά εκδόθηκε από τις εκδόσεις Διεθνής Βιβλιοθήκη το Μάρτη του 1976 με τον τίτλο *"Από την άγρια απεργία στη γενικευμένη αυτοδιεύθυνση"*. Παρά το σχετικά δύσκολο (για μας σίγουρα) τρόπο γραφής των καταστασιακών και τη μη πλήρη κατανόηση των εννοιών που χρησιμοποιούν, το θεωρούμε χρήσιμο ανάγνωσμα και το προτείνουμε (ειδικά το πρώτο κεφάλαιο που περιγράφει την κοινωνία της επιβίωσης).

ΑΥΤΗ (εξακολουθεί να) ΕΙΝΑΙ Η ΕΛΛΑΔΑ Η ΝΕΑ ΜΑΝΩΛΑΔΑ

(ή αλλιώς τίποτα δεν άλλαξε
μετά τους πυροβολισμούς
των μεταναστών εργατών το 2013)

Κάπου πήρε το μάτι μας ότι έγινε και φέτος η γιορτή φράουλας στη νέα μανωλάδα πλείας με μπόλικά events. Δε μπορούσαμε παρά να θυμηθούμε τον απρίλη του 2013 όπου οι μπράβοι-επιστάτες ενός ντόπιου αγροτοαφεντικού,

του βαγγελάτου, πυροβόλησαν στο ψαχνό μερικές δεκάδες μετανάστες που είχαν το θράσος να ζητήσουν τα κοντά 6 μηνών δεδουλευμένα τους (1). Ας τα πάρουμε όμως από την αρχή. Στις 17 απρίλη του 2013 η νέα μανωλάδα ξαναέγινε πρώτο θέμα, αυτή τη φορά και εκτός Ελλάδας.

Περίπου 200 μετανάστες από το μπαγκλαντές που δουλεύαν στη συγκομιδή φράουλας πήγαν να ζητήσουν τα λεφτά τους καθ' ότι ήταν 6 μήνες απλήρωτοι. Σε απάντηση οι επιστάτες άρχισαν να πυροβολούν στο ψαχνό με αποτέλεσμα 28 μετανάστες να τραυματιστούν. Αμέσως έγινε νούμερο 1 θέμα και 2 μέρες μετά κατέβηκε και ο τότε υπουργός δημόσιας τάξης δένδιας

Μανωλάδα, 2008. Οι μετανάστες εργάτες της κατεβαίνουν σε απεργία ζητώντας αύξηση στο μεροκάματο, κόντρα στις γνωστές αντίξοες συνθήκες.

στην πλεία όπου επισκέφτηκε τους τραυματίες και δήλωσε ότι "Αυτό που συνέβη εδώ όχι μόνο αντίκειται στη νομιμότητα, αντίκειται ευθέως στην ιδέα της ανθρωπιάς. Είναι παντελώς απαράδεκτο και δεν έχει καμία σχέση με την ευρύτερη κουλτούρα του ελληνικού λαού και της ελληνικής κοινωνίας". Ο δένδιας καταγγέλλει ένα "ακραίο σκηνικό" και 2-3 άτομα για να βγάλει λάδι όλο τον υπόλοιπο ελληνικό λαό. Και είμαστε σίγουροι ότι πολλοί είναι αυτοί που συμφώνησαν και συμφωνούν ακόμα μαζί του καθώς το "οι έλληνες δεν είναι ρατσιστές" είναι βασικό ιδεολογικό μόντο, ακόμα και για ιδεολογικούς αντιπάλους του δένδια (πλην εξίσου ψηφοθήρες). Και για να καταλάβουμε το μέγεθος του θράσους του, όταν έκανε αυτές τις δηλώσεις μαζί του είχε και τον αρχηγό της ΕΛΑΣ Ν. Παπαγιαννόπουλο ο οποίος 4 μήνες πριν είχε ομολογήσει αυτό που όλοι ξέρουμε ότι κάνει η αστυνομία στους μετανάστες, λέγοντας χαρακτηριστικά ότι πρέπει να κάνουμε το βίο αβίωτο στους μετανάστες προκειμένου να τους αποτρέψουμε να έρχονται Ελλάδα. Αποκαλύπτοντας την

ευρύτερη κουλτούρα αν όχι ενός μεγάλου μέρους του ελληνικού λαού, σίγουρα των μπατσοπροστατών του. Η υπόθεση τελικά πήρε τη γνωστή τροπή. Σούσουρο στο ίντερνετ για λίγο καιρό, καλέσματα σε μπούκοτζ της φράουλας, προφυλάκιση του βαγγελάτου, ανακοινώσεις και καταγγελίες για τους τσιφλικάδες, και μετά σιωπή. Μέχρι τις 6 ιούνη του 2014 όπου ξεκίνησε η δίκη του βαγγελάτου και των επιστατών του στα δικαστήρια της πάτρας με τους κατηγορούμενους και τους υποστηρικτές τους να κυκλοφορούν άνετοι και cool στα δικαστήρια με τη σιγουριά και την αυτοπεποίθηση του έλληνα που ξέρει ότι έχει το πάνω

χέρι σε αυτή την κωλοκώρα, με μια δικαστική έδρα να είναι μεροληπτική μέχρι απδίας υπέρ του αγροτοαφεντικού, με το γνωστό και μη εξαιρετέο κούγια να έχει αναλάβει την υπεράσπιση του βαγγελάτου και των μπράβων του, με ολιγάριθμες συγκεντρώσεις αλληλεγγύης στους

(1) Δεν ήταν η πρώτη φορά που έβγαινε ένα τέτοιο περιστατικό βίας απέναντι σε μετανάστες εργάτες στη μανωλάδα. Όταν το 2008 έκαναν 4ήμερη απεργία ζητώντας αύξηση του μεροκάματου δέχθηκαν επιθέσεις και ξυλοδαρμούς από τα αγροτοαφεντικά και τους υποστηρικτές τους. Τότε μάλιστα βγήκαν και σε ευρύτερη δημόσια θέα οι συνθήκες εργασίας και διαβίωσής τους εκεί. Δουλειά πολλές ώρες, κάτω από τον ήλιο, να πρέπει να πληρώνουν για να μένουν σε άθλιες παράγκες δίπλα στα φραουλοχώρα, να είναι αναγκασμένοι να αγοράζουν πράγματα από τις αυτοσχέδιες καντίνες που τα αφεντικά έστηναν μες στα χωράφια, να πληρώνουν μέχρι και το νερό (αρδευτικό παρακαλώ) που έπιναν και κάπως έτσι τα αφεντικά έπαιρναν πίσω ένα μέρος του ήδη μικρού μεροκάματου που έδιναν. Α, κι αυτό αν το δίνανε αφού τα αγροτοαφεντικά μπορούσαν να καλέσουν τους μπάτσους στο τέλος της συγκομιδής και να συλλάβουν τους μετανάστες εργάτες καθ' ότι ήταν παράνομοι. Γνωστή τακτική μικρών και μεγάλων αγροτοαφεντικών αφού βλέπεις οι μπάτσοι "δεν έβλεπαν" τους μετανάστες εργάτες κατά τη διάρκεια της συγκομιδής αλλά εντελώς "τυχαία" όταν αυτή είχε τελειώσει. Επίσης κάποιες φορές είχαν βγει κι άλλα περιστατικά κακοποίησης μεταναστών εργατών όπως τον ιούνη του 2009 όταν 2 κτηνοτρόφοι έδεσαν σε δίκυκλο 2 εργάτες από το μπαγκλαντές και τους περιέφεραν στο χωριό κατηγορώντας τους για κλέψης (ουσιαστικά για να τους δείξουν ποια είναι η θέση τους και να παραδειγματιστούν και οι υπόλοιποι μετανάστες εργάτες). Ή τον αύγουστο του 2012 όταν 2 ντόπιοι βασάνισαν έναν αιγύπτιο και αφού του χτύπησαν τα χέρια με σφυρί, μετά του σφήνωσαν το κεφάλι ανάμεσα στο τζάμι και το πλαίσιο της πόρτας του αυτοκινήτου τους και τον έσυραν για περίπου ένα χιλιόμετρο στον δρόμο. Και φυσικά όλα αυτά κατηγορώντας πάντα το μετανάστη για κάτι, είτε ότι τους είχε επιτεθεί, είτε ότι τους είχε κλέψει. Κατηγορίες που οι ντόπιοι φέροντας πλήθος ρατσιστικών στερεοτύπων ήταν πρόθυμοι να δεχτούν (άνευ στοιχείων φυσικά), όπως φυσικά και την τιμωρία που επιβλήθηκε στους φερόμενους ως δράστες. Ή μήπως να θυμηθούμε ότι το 2008 είχαν αρπάξει και τις ψιλές τους ακόμα και δημοσιογράφοι της πάτρας και συνδικαλιστές του παμε ή ότι τον απρίλη του 2011 κοπάνησαν δημοσιογράφους του βήματος; Αυτά τα τελευταία αναφέρουμε γιατί αν αυτοί οι τύποι της θάνατης ελληνικής επαρχίας δεν κλώνουν να χτυπήσουν πρόσωπα με κάποια θεσμική αναγνώριση, τότε ο καθείς μπορεί να καταλάβει πώς συμπεριφέρονται στους μετανάστες εργάτες.

μετανάστες, ακόμα και με τραμπουκισμούς μεταναστών μαρτύρων κατηγορίας από μανωλαδαίους υποστηρικτές του βαγγελάτου, και με τελική ομόφωνη απόφαση για αθώωση του βαγγελάτου και του ενός επιστάτη και καταδίκη των άλλων 2 (ενός για πρόκληση επικίνδυνων σωματικών βλαβών και του άλλου για συνεργεία) σε 14 και 8 χρόνια αντίστοιχα με την απόφαση να έχει ανασταλτικό χαρακτήρα που σημαίνει ότι δε φυλακίζονται μέχρι να γίνει το εφετείο. Αλλά ακόμα και να οριστικοποιηθεί η καταδικαστική απόφαση για τους 2 αυτή είναι εξαγοράσιμη οπότε ούτε γάτα ούτε ζημιά αφού λεφτά υπάρχουν και μάλλον θα τα πληρώσει το αφεντικό τους. Έτσι κι αλλιώς τα δεδουλευμένα ύψους περίπου 245.000 ευρώ δε δόθηκαν ποτέ και (όσα δεν έγιναν λουλούδια στην πάολα) πήγαν “υπέρ πίστεως και ενίσχυσης του ντόπιου αγροτοεπιχειρηματικού δαιμονίου” (και η πληρωμή των επιστατών είναι απαραίτητη για την ομαλή συνέχιση της εκμετάλλευσης της εργασίας των μεταναστών).

Η αλήθεια είναι ότι δε γνωρίζουμε τι κάνει ο βαγγελάτος και η επιχείρησή του σήμερα. Δεν είναι εκεί το ζήτημα έτσι κι αλλιώς. Ξέρουμε σίγουρα ότι η παραγωγή του “κόκκινου χρυσού” της φράουλας συνεχίζεται κανονικά. Και ξέρουμε με ποιο τρόπο χτίζονται τα κατά τόπους “οικονομικά θαύματα”. Με την εκμετάλλευση της εργασίας των -εν προκειμένω μεταναστών- εργατών η οποία είναι τόσο πιο αποτελεσματική όσο πιο πειθαρχημένοι είναι οι εργάτες. Και όπως είδαμε έχουν πολλούς τρόπους τα αγροτοαφεντικά και οι σύμμαχοί τους να το πετύχουν αυτό. Και όταν είδαμε

Για λογαριασμό της εθνικής ανάπτυξης, ο δεξιός δένδιας αναλαμβάνει σε θεαματικό επίπεδο να καταγγείλει μια περίπτωση βαρβαρότητας και εκμετάλλευσης, βαπτίζοντας την *εξαιρέση*. Ωστε ο κανόνας να συνεχίσει απρόσκοπτα τη δουλειά του.

το είδος που καλλιεργείται με τα καλύτερα αποτελέσματα στην Ελλάδα είναι ο φασισμός!

η Νέα Μανωλάδα είναι η νέα Ελλάδα!

τα στρατόπεδα συγκέντρωσης / εργασίας εξοφελίζουν εδώ και δύο δεκαετίες τον πλούτο, τον «πολιτισμό», την εθνική ανάπτυξη και το επίπεδο κατανάλωσης των Ελλήνων: στα θερμοκήπια και στις σκάλες των πολυκατοικιών, στα «οικιακά» και στις σεξουαλικές φυλακές, στα γηπεδάκια και σε κάθε «βρώμικη δουλειά», στις νάρκες του Έβρου και στις βάρκες του Αιγαίου, στα κραταυγία και στα «κέντρα υποδοχής», η βία και η υποτέμηση, ο θάνατος και κάθε εξευτελισμός **ΗΤΑΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ Η ΜΟΝΗ «ΑΜΟΙΒΗ» ΠΟΥ ΣΥΜΦΕΡΕΙ ΤΗΝ ΝΕΟΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ, ΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ, ΤΗΝ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΘΕΣΙΜΟΥΣ ΤΗΣ**

ΑΥΤΗ Η ΚΑΛΙΕΡΓΕΙΑ ΔΕΝ ΕΞΑΝΘΡΩΠΙΖΕΤΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΤΑΙ!

ΑΥΤΟΝΟΜΟΙ

αφίσα που κυκλοφόρησε στην Αθήνα το Μάη του 2008 από τους αυτόνομους

σαν αυτό δεν αρκούν μόνο 3-4 σκατόψυχοι. Αυτοί χρειάζονται και μια κοινωνική νομιμοποίηση και στήριξη. Αυτό είναι ακόμα πιο εύκολο σε μικρότερες κοινότητες όπου η καλοπέραση αρκετών εκεί εξαρτάται από την ομαλή αναπαραγωγή της εκμεταλλευτικής συνθήκης. Γιατί

κάποια από τα λεφτά που βγάζουν από τη συγκομιδή και το εμπόριο φράουλας τα ντόπια αγροτοαφεντικά, ρίχνονται και στην εκεί τοπική οικονομία (από το μπακάλη και τον κάθε μαγαζάτορα μέχρι τον ιδιοκτήτη του νυχτερινού κέντρου και τις οικογένειές τους, π.χ.). Κάπως έτσι υπάρχει ένα γενικότερο συμφέρον από το ξεζούμισμα των μεταναστών εργατών, ένα συμφέρον που δε μένει μόνο στους άμεσους εκμεταλλευτές τους. Κομμάτι από την υπεραξία των μεταναστών εργατών νέμονται και πολλοί άλλοι. Επίσης η μηχανή λειτουργεί μια χαρά και για τα “καλά” αφεντικά, αυτά που δε θα πυροβολούν και δε θα βασανίζουν τους εργάτες τους, απλά θα τους κλέβουν την υπεραξία και παράλληλα θα δηλώνουν ότι “δεν είμαστε όλοι το ίδιο” και “άλλο ο

βαγγελάτος και άλλο εμείς”. Λαμπάδα όμως πρέπει να ανάψουν όλοι αυτοί στο βαγγελάτο γιατί μπορεί για λίγο να μπήκαν στο στόχαστρο της κοινωνικής κατακραυγής οι φραουλοπαραγωγοί της μανωλάδας (σιγά το κακό που πάθανε) αλλά εν τέλει όλοι κερδισμένοι είναι πια. Κι αυτό γιατί από τη στιγμή που η απειλή της βίας και των όπλων (2) γίνεται πράξη έστω μια φορά και έστω από κάποιους λίγους, οι μετανάστες εργάτες θα το έχουν στο νου τους και θα είναι ακόμα πιο πειθαρχημένοι. Και τι καλύτερο για ένα αφεντικό από μια πειθαρχημένη εργατική δύναμη; Μια εργατική δύναμη που πειθαρχεί ακόμα περισσότερο όταν βλέπει ότι δεν πέτυχε τίποτα ακόμα και αφότου πυροβολήθηκε και εισέπραξε μια ευρύτερη κοινωνική συμπάθεια. Όταν ακόμα κι έτσι η δικαστική εξουσία μαζί με τους πολίτες-ενορκους (δηλαδή ένα κομμάτι της κοινωνίας) έδωσε ένα

(2) Θυμάμαι δούλευα με ένα μετανάστη εργάτη από Αλβανία στην οικοδομή και μου είχε πει ότι έχει δουλέψει διάφορες δουλειές στην Ελλάδα και ότι πριν έρθει πάτρα δούλευε σε χωράφια στην Κρήτη όπου το αφεντικό του τού είχε φάει πολλά μεροκάματα. Όταν τον ρώτησα αν διαμαρτυρήθηκε γι’ αυτό μπας και τα πάρει μου είπε με τη μεγαλύτερη φυσικότητα “όχι φυσικά, εκεί έχουν όπλα”.

Οι απεργίες των μεταναστών εργατών γης είναι, αν όχι οι πιο σημαντικές που έχουν γίνει από τις αρχές του '90 και μετά, σίγουρα από τις πιο σημαντικές, από ταξική σκοπιά μιλώντας. Μιλάμε για άγριες απεργίες, δηλαδή χωρίς καμία συνδικαλιστική κάλυψη, άρα παράνομες. Παράνομες απεργίες από παράνομους εργάτες. Μιλάμε για απεργίες με επιθετικά αιτήματα και όχι αμυντικά. Δηλαδή εκεί που τις τελευταίες δεκαετίες οι απεργίες των ντόπιων εργατών έχουν ως βασικό τους στόχο τη διατήρηση των όποιων κεκτημένων (να μη χάσουμε περισσότερα δηλαδή), οι απεργίες στη μανωλάδα ζητούσαν και αυξήσεις στα μεροκάματα. Αυτό σπάει κι έναν ευρέως ρατσιστικό μύθο, που ενίοτε αναπαράγεται και εξ αριστερών, ότι οι μετανάστες εργάτες ρίχνουν τα μεροκάματα και το βιοτικό επίπεδο της ντόπιας εργατικής τάξης λόγω της αδυναμίας τους. Γιατί αυτές οι περιπτώσεις δείχνουν ότι από ταξική συνείδηση μια χαρά τα πάνε οι μετανάστες εργάτες. Αυτό που λείπει είναι η ταξική αλληλεγγύη από μεριάς των ντόπιων, οι οποίοι έχουν και το θράσος να θεωρούν υπεύθυνους τους μετανάστες για τη γενικότερη υποτίμησή μας ως εργατική τάξη, και όχι τις επιλογές που έκαναν τις τελευταίες δεκαετίες. Και για να επιστρέψουμε, μιλάμε για απεργίες που χτυπάνε τον εργοδότη εκεί που πονάει. Απεργία όταν η παραγωγή φράουλας είναι στο ζενίθ, έτσι ώστε πράγματι να πιέσεις τον εργοδότη. Οι μετανάστες εργάτες εφαρμόσαν τις καλύτερες παραδόσεις των εργατικών αγώνων και στην περίπτωση της μανωλάδας το 2008 πέτυχαν αυξήσεις. Τέλος, να σημειώσουμε ότι σε περιόδους που πολλά ντόπια αφεντικά χρωστούν στους εργάτες τους πόσα μπιλιάρια ή μεροκάματα και αυτοί κάνουν υπομονή, οι μετανάστες εργάτες στη σκάλα (που δεν έχουν καν το δικαίωμα να πάνε στην επιθεώρηση εργασίας) ξεσηκώνονται και διεκδικούν την καταβολή τους. Και πέρα από αυτές τις περιπτώσεις σίγουρα είναι και άλλες που δεν τις έχουμε μάθει.

Ξεκάθαρο μήνυμα στους μετανάστες εργάτες γης. Τι καλύτερο από μια εργατική δύναμη που σιγά σιγά ενσωματώνει τη λογική του “τουλάχιστον το δικό μου αφεντικό δε με πυροβολάει;” ή “υπάρχουν και χειρότερα” (μια λογική που, πρέπει να το σημειώσουμε, δεν αφορά μόνο την εργατική δύναμη του μετανάστη αλλά το σύνολο της εργατικής τάξης, καθώς πολλές φορές έχουμε πιάσει τον εαυτό μας να σκεφτόμαστε το “υπάρχουν και χειρότερα”).

Η χειρότερη παγίδα πάντως που μπορούμε να πέσουμε όσον αφορά γεγονότα και καταστάσεις τύπου μανωλάδας, είναι να επικεντρώσουμε σε μια συγκεκριμένη περίπτωση και να χάσουμε το σύνολο. Το να επικεντρώσουμε σε κάποιες ακρότητες της εκμετάλλευσης έτσι ώστε να τη βγάλει λάδι η εκμεταλλευτική μηχανή που λειτουργεί κανονικά. Γιατί είναι απαραίτητο να εκμεταλλευόμαστε οποιαδήποτε παρατυπία ή καφρίλα των αφεντικών προκειμένου να διαμορφώσουμε καλύτερες συνθήκες να τους επιθετούμε. Είναι απαραίτητο να εκμεταλλευόμαστε τις μανωλάδες, όπου ο ταξικός πόλεμος των αφεντικών σε βάρος των εργατών ξεδιπλώνεται με όλη του τη βαρβαρότητα χωρίς φτιασιδώματα δείχνοντας το πραγματικό του πρόσωπο και τις πραγματικές προθέσεις των αφεντικών ως προς το τι θεωρούν ιδανικό για να γδέρνουν τα τομάρια μας, δηλαδή την με κάθε μέσο απόλυτη υποταγή της ζωής μας σε αυτούς και την κερδοφορία τους. Αλλά αν δε θέλουμε να καταλήξουμε (ανεξαρτήτως προθέσεων) να δώσουμε άλλοθι στην “κανονική” εκμεταλλευτική λειτουργία, πρέπει να αναδεικνύουμε τη μανωλάδα ως ένα μόνο δείγμα του τι συμβαίνει στην ελληνική επαρχία και του τι συνθήκες αντιμετωπίζουν οι μετανάστες εργάτες γης γενικότερα, ακόμα κι εκεί που τα αγροτοαφεντικά τους δε φτάνουν σε σημείο να τους πυροβολούν.

Ένα παράδειγμα είναι η σκάλα λακωνίας και η απεργία των εργατών από το πακιστάν που δούλευαν στη συγκομιδή πορτοκαλιών, η οποία έγινε την ίδια περίοδο που διεξαγόταν η δίκη της μανωλάδας (ιούλης 2014), αλλά δεν είχε την τύχη να ακουστεί όπως η μανωλάδα, παρόλο που και εκεί είχαμε μια υπόθεση εργοδοτικής (και αστυνομικής) τρομοκρατίας με βασικό

Σκάλα Λακωνίας, ιούλης 2014. Οι μετανάστες εργάτες γης από το πακιστάν απεργούν και διαδηλώνουν μες στην πόλη. Πάλι κόντρα στις αντίξοες συνθήκες και το μύθο που τους θέλει φουκαράδες.

όπλο το διάχυτο ρατσισμό εναντίον των μεταναστών εργατών. Αυτό οφείλεται και σε λόγους αδυναμίας για κάποιο κινηματικό κόσμο, αλλά και σε λόγους συμφέροντος για κάποιους άλλους. Θα επανέλθουμε παρακάτω.

Τι έγινε τότε; Εκατοντάδες εργάτες από το πακιστάν κατέβηκαν σε απεργία διαμαρτυρόμενοι για ρατσιστικές επιδρομές εναντίον τους από την ΕΛ.ΑΣ., για τη ρατσιστική αντιμετώπισή τους από κατοίκους, για τις άθλιες συνθήκες ζωής και -φυσικά- την καθυστέρηση πληρωμών. Φυσικά η αντιμετώπισή μιας τέτοιας εργατικής κινητοποίησης ήταν ωμή τρομοκρατία από τους μπάτσους που συνέλαβαν πολλούς μετανάστες και τους φυλάκισαν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης (απαλλάσσοντας και τους εργοδότες από “περιττά” μεροκάματα που έπρεπε να πληρώσουν). Υλοποιώντας το αίτημα του εκεί δημάρχου γρυπιώτη που καλούσε την αστυνομία να σπάσει στο ξύλο τους συγκεντρωμένους (για την ιστορία ο συγκεκριμένος ρατσιστής δήμαρχος βγήκε με τη στήριξη και εκλογική συνεργασία του συριζα).

Κι αν κάποιος κόσμος λέει πως δε γνωρίζει, μαλακίες λέει. Ένα απλό γκουκλάρισμα αρκεί για να μάθει ο καθένας και με το παραπάνω τι γίνεται. Όχι πως αυτό είναι απαραίτητο, αφού αυτά τα γνωρίζαμε και τη δεκαετία του '90, τότε που όχι

μόνο ίντερνετ δεν είχαμε αλλά ούτε καν pc. Κάθε φορά που πηγαίναμε στο χωριό και ακούγαμε αγροτοαφεντικά κάθε είδους να κοκορεύονται στα καφενεία που τη φέρανε στους αλβανούς και όταν ήταν να τους πληρώσουν φώναζαν τους μπάτσους να τους δέσουν και να τους στείλουν πίσω, κάθε φορά που πηγαίναμε στα χωριά και βλέπαμε μόνο μετανάστες να δουλεύουν από το πρωί μέχρι το βράδυ για μεροκάματα ξεφτίλας και ταυτόχρονα να δέχονται όλου του κόσμου τα ρατσιστικά σχόλια και τα υποτιμητικά βλέμματα.

Για να το κλείνουμε προσωρινά, δεν είναι οι πληροφορίες που μας λείπουν, αυτές περισσεύουν. Αυτό που λείπει είναι η ανάλυση της πραγματικότητας από αντικρατική και αντικαπιταλιστική σκοπιά η οποία θα μας βοηθήσει να τσακίσουμε κάθε εκμεταλλευτή, μεγάλο και μικρό. Αυτό που λείπει είναι το ταξικό μίσος για κάθε αφεντικό, η χάραξη μιας

Ο Βαγγελάτος και τα κωλόπαιδά του, κατά πάσα περίπτωση πριν τη βραδινή τους έξοδο στην πόλα. Η "εργατικότητα" και η "προοδευτικότητα" δε μπορεί να κρυφτεί.

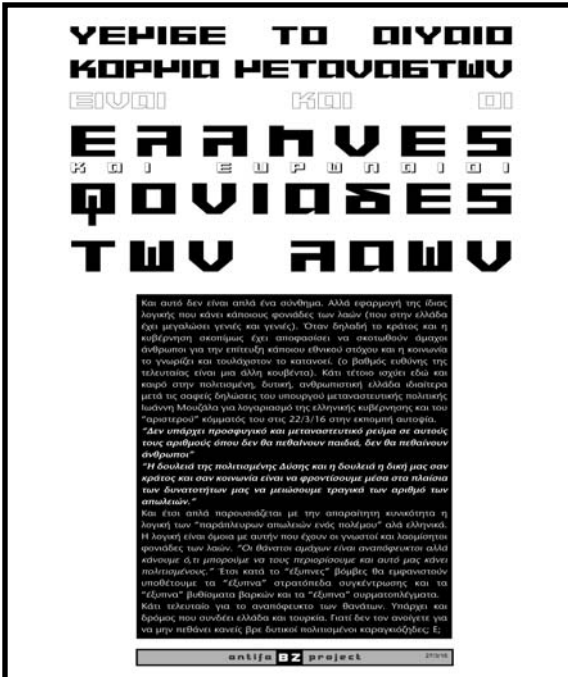
διαχωριστικής γραμμής ανάμεσα σε εμάς και ανάμεσα στους εργοδότες, η άποψη και η συνείδηση ότι "νόμος είναι το δίκιο του εργάτη" και δε μας νοιάζει τι επίδραση θα έχει αυτό σε άλλα οικονομικά στρώματα (όπως η συμπαθής για πολλούς μεσαία τάξη). Γιατί όπως και να το κάνεις, αν από τη μια στηρίζεις τα

εργατικά δίκια -των μεταναστών εργατών γης εν προκειμένω- και από την άλλη στηρίζεις και τα αγροτοαφεντικά τους όταν αυτά κινητοποιούνται ενάντια στο μνημόνιο, την κυβέρνηση κλπ. κλπ. για να διασφαλίσουν τα συμφέροντά τους, τότε βγάζει κάπως λογική να σου ξεφύγει ένα κομβικής σημασίας γεγονός όπως η απεργία στη σκάλα λακωνίας (ή άντε να βγάλεις καμιά ανακοίνωση για να βγάλεις την αριστερή-αγωνιστική σου υποχρέωση). Κι αυτό είναι που εννοούμε όταν λέμε συμφέροντα. Π.χ. είναι λογικό ότι το κκε και ο συριζα απουσίαζαν από τις κινητοποιήσεις των μεταναστών εργατών στη σκάλα λακωνίας γιατί όλο και κάποιοι "δικοί τους" θα είχαν κανά χωραφάκι με πορτοκάλια που κάποιος θα έπρεπε να τα μαζέψει με μεροκάματα της πείνας. Χώρια που οι ντόπιοι κάτοικοι της σκάλας ψηφίζουν (ενώ οι μετανάστες όχι), οπότε μην τους κακοκαρδίσουμε. Είναι λογικό κάποιος που βάζει σε πρώτο πλάνο την αντίθεση ανάμεσα σε μνημόνιο και αντιμνημόνιο, να μην του βρίσκονται λόγια για τους μετανάστες εργάτες γης αλλά να του περισσεύουν οι πανηγυρισμοί για τα μπλόκα των αγροτών. Και όταν βασικό στοιχείο της ανάλυσης σου είναι το ιδεολόγημα της "κατοχής της Ελλάδας από τους ξένους δανειστές", δε σου πολυπάει να αναδείξεις όπως πρέπει ταξικούς αγώνες τόσο σημαντικούς όπως αυτός της σκάλας αφού εκεί η μόνη κατοχή που υπάρχει είναι αυτή πάνω στις ζωές των μεταναστών εργατών από 100% ελληνικά αφεντικά, κι όπως και να το κάνεις χαλάει κάπως το παραμύθι της κατεχόμενης από ξένους χώρας. Οπότε οι παραπάνω σημειώσεις απευθύνονται σε αυτούς που λόγω αδυναμίας (και όχι λόγω συμφέροντος) δε στεκόμαστε στο ύψος των περιστάσεων. Και όσο η εκμετάλλευση της εργασίας δε μπαίνει σε πρώτο πλάνο στην ανάλυσή μας και τη σκέψη μας θα μπορούν διάφοροι εκμεταλλευτές να συνεχίσουν ανενόχλητοι τη δουλειά τους και ενίοτε να προκαλούν με δηλώσεις όπως αυτή μιας πανελλήνιας ένωσης νέων αγροτών που συμμετείχε στη γιορτή της φράουλας και ανέφερε ότι "η ανάπτυξη της καλλιέργειας της φράουλας στην περιοχή της Νέας Μανωλάδας οφείλεται στην εργατικότητα και στην προοδευτικότητα των αγροτών της περιοχής". Ε που θα οφειλόταν, στην εργατικότητα του ελληνάρα παραγωγού-αγροτοαφεντικού φυσικά και όχι στην τεράστια απόσπαση υπεραξίας από τους μετανάστες εργάτες γης μέσω της τρομοκρατίας που τους έχει επιβληθεί.

Πρόσφατα μάθαμε από τοπικές εφημερίδες και διαδικτυακά site ότι στα φραουλοχώρα εκτός από τεράστια ποσά υπεραξίας που καρπώνονται τα αγροτοαφεντικά, γεννιούνται και έρωτες. Όπως αυτός του Άλαμ από το αφγανιστάν και της Μαρίας από ρουμανία, που δουλεύουν εδώ και χρόνια στα σαγέικα αχαΐας, ο Άλαμ στα χωράφια και η Μαρία ως οικιακή βοηθός. Και όπως λέει το ρεπορτάζ έχουν αγαπηθεί πολύ από τους κατοίκους της περιοχής οι οποίοι τους έχουν βοηθήσει πολύ. Σήμερα περιμένουν και παιδί και όπως δήλωσε συγκινημένη η πρόεδρος του συλλόγου γονέων και κηδεμόνων του τοπικού δημοτικού σχολείου "το παιδί θα είναι Έλληνας, χριστιανός ορθόδοξος, αγαπάνε τόσο πολύ τους Έλληνες, είναι άνθρωποι που εκτιμούν και σέβονται". Δείχνοντας ποιο "είδος" μετανάστη αγαπάει και αποδέχεται η πλειοψηφία των ντόπιων. Αυτόν που το παιδί του είναι χριστιανός ορθόδοξος και αγαπάει τους Έλληνες. Εμείς πάντως δε βλέπουμε σε αυτό τίποτα αγνά αλληλέγγυα κίνητρα. Αυτό που βλέπουμε είναι ότι αύριο μεθαύριο αυτοί οι "αλληλέγγυοι" θα το χρησιμοποιήσουν αυτό ως άλλοθι για να δείξουν πόσο αντιρατσιστές είναι όταν θα επιτεθούν σε κάποιους άλλους μετανάστες που -σύμφωνα με τα δικά τους ελληνικά μέτρα και σταθμά πάντα- δε θα αγαπάνε τόσο τους Έλληνες και τα παιδιά τους θα προσεύχονται στον αλλάχ αντί για το χριστιανικό τους θεό. Αν μάλιστα δεν "εκτιμούν" και δε "σέβονται" την ελληνική "φιλοξενία" κι έχουν τίποτα περιέργες απαιτήσεις όπως αυξήσεις στους μισθούς για παράδειγμα, τότε η παραπάνω πρόεδρος ίσως δε συγκινηθεί ιδιαίτερα. Το ρεπορτάζ κλείνει έτσι "Η ζωή στα φραουλοχώρα του κάμπου έχει ποινικοποιηθεί κατά καιρούς. Η ιστορία του Άλαμ και της Μαρίας, έρχεται να το ξεορκίσει. Είναι δύσκολη η ζωή. Αλλά για ποιον δεν είναι. Μια είναι η κοινή συνισταμένη. Ανεξάρτητα με την καταγωγή και την πίστη. Ο άνθρωπος." Και κάπως έτσι με τη βοήθεια σε ένα ζευγάρι μεταναστών "ξεορκίζεται" η εκμετάλλευση εκατοντάδων άλλων. Και με μια μηνιακή λαθροχειρία παρουσιάζεται η εξαίρεση ως κανόνας. Όπως πριν 3 χρόνια ο κανόνας της μανωλάδας είχε βαφτιστεί εξαίρεση. Πετώντας και μια διαταξική φιλοσοφική μαλακία στο τέλος. Δεν ξέρουμε πάντως αν το συγκεκριμένο ζευγάρι αγαπάει τόσο τους Έλληνες κλπ. αλλά έχουμε τη βάσιμη υποψία ότι σίγουρα έχει καταλάβει πως κάνοντας όλα τα παραπάνω που τους αποδίδουν θα έχουν μια κάποια ελπίδα να στρώσουν τη ζωή τους σε μια εν πολλοίς αφιλόξενη για τους μετανάστες χώρα.

ΓΕΜΙΣΕ ΤΟ ΑΙΓΑΙΟ ΚΟΡΜΙΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΦΟΝΙΑΔΕΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

Αφορμή γι' αυτό το κείμενο στάθηκε ένα άρθρο της εφημ. των συντακτών στις 31/12/15 που για πρόσωπο της χρονιάς επέλεξε τους έλληνες που ήταν αλληλέγγυοι στους μετανάστες. Συμβάλλοντας κι αυτή με τον τρόπο της σε ένα από τα μεγαλύτερα πλυντήρια που έχουν φτιαχτεί σε αυτή τη χώρα, το οποίο κατάφερε στα μυαλά πολλών να ξεπλύνει δυόμιση δεκαετίες γενικευμένης παλιανθρωπιάς και ρατσισμού, με απορρυπαντικό λίγα ρούχα, λίγες κουβέρτες και λίγα γάλατα το περασμένο καλοκαίρι. Λοιπόν, ανάμεσα σε μια λίστα που περιελάμβανε αυτούς που μάζευαν τρόφιμα, μκο και το κακό συναπάντημα, είδαμε και τους "διασώστες του λιμενικού". Πριν προχωρήσουμε θεωρούμε απαραίτητο να πούμε

Αφίσα που κολλήθηκε στην πάτρα από το antifa BZ project και μπορούμε να πούμε ότι σκίστηκε αρκετά. Λόγω του κεντρικού της συνθήματος προφανώς που κάλασε το μύθο περί ελληνικής φιλανθρωπιάς. Το κείμενο της αφίσας:

"Και αυτό δεν είναι απλά ένα σύνθημα. Αλλά εφαρμογή της ίδιας λογικής που κάνει κάποιους φονιάδες των λαών (που στην Ελλάδα έχει μεγαλύτερο χρόνο και γένεση). Όταν δηλαδή το κράτος και η κυβέρνηση σκοπιμώς έχει αποφασίσει να σκοτωθούν άμαχοι άνθρωποι για την επίτευξη κάποιου εθνικού στόχου και η κοινωνία το γνωρίζει και τουλάχιστον το κατανοεί. (ο βαθμός ευθύνης της τελευταίας είναι μια άλλη κουβέντα). Κάτι τέτοιο ισχύει εδώ και καιρό στην πολιτισμένη, δυτική, ανθρωπιστική Ελλάδα ιδιαίτερα μετά τις σαφείς δηλώσεις του υπουργού μεταναστευτικής πολιτικής Ιωάννη Μουζάλα για λογαριασμό της ελληνικής κυβέρνησης και του "αριστερού" κόμματός του στις 22/3/16 στην εκπομπή αυτοψία.

"Δεν υπάρχει προσφυγικό και μεταναστευτικό ρεύμα σε αυτούς τους αριθμούς όπου δεν θα πεθάνουν παιδιά, δεν θα πεθάνουν άνθρωποι"

"Η δουλειά της πολιτισμένης Δύσης και η δουλειά η δική μας σαν κράτος και σαν κοινωνία είναι να φροντίσουμε μέσα στα πλαίσια των δυνατοτήτων μας να μειώσουμε τραγικά των αριθμό των απωλειών."

Και έτσι απλά παρουσιάζεται με την απαραίτητη κυνικότητα η λογική των "παράπλευρων απωλειών ενός πολέμου" αλλά ελληνικά. Η λογική είναι όμοια με αυτήν που έχουν οι γνωστοί και λαομίσητοι φονιάδες των λαών. "Οι θάνατοι αμάχων είναι αναπόφευκτοι αλλά κάνουμε ό,τι μπορούμε να τους περιορίσουμε και αυτό μας κάνει πολιτισμένους." Έτσι κατά το "έξυπνες" βόμβες θα εμφανιστούν υποθέτουμε τα "έξυπνα" στρατόπεδα συγκέντρωσης και τα "έξυπνα" βυθίσματα βαρκών και τα "έξυπνα" συρματοπλέγματα.

Κάτι τελευταίο για το αναπόφευκτο των θανάτων. Υπάρχει και δρόμος που συνδέει Ελλάδα και τουρκία. Γιατί δεν τον ανοίγετε για να μην πεθάνει κανείς βρε δυτικοί πολιτισμένοι καραγκιόζηδες; Ε;"

ότι πολλές φορές τα γενικά αναθέματα αποκρύβουν πολύ συγκεκριμένες ευθύνες. Και όσοι τα επιλέγουν δεν είναι αθώοι και ουδέτεροι. Απλά θέλουν να πετύχουν πολύ συγκεκριμένους σκοπούς. Κάπως έτσι για τους πνιγμούς μεταναστών στο αιγαίο έχουν κατηγορηθεί οι πάντες εκτός από αυτούς που πρωτίστως ευθύνονται, δηλαδή το ελληνικό κράτος (1) και τα όργανά του. Κι επειδή σύμφωνα με το γνωστό παραμύθι που αναπαράγεται από πολλές διαφορετικές μεριές το ελληνικό κράτος και τα όργανά του δεν είναι ποτέ υπεύθυνα, πότε φταίνε οι τούρκοι, πότε οι δουλέμποροι, πότε η ευρώπη, πότε το νατο, πότε η frontex κοκ. Τη στιγμή μάλιστα που οι δολοφονίες γίνονται εντός των δικών του συνόρων, τον έλεγχο των οποίων έχει αυτό. Και δεν αναφερόμαστε μόνο στον υπερβάλλον ζήλο που είναι χαρακτηριστικό των λιμενικών συνοριοφυλάκων. Μιλάμε για καταστάσεις γνωστές που έχουν βγει τόσο σε ελληνικά μμε όσο και σε εκθέσεις όπως αυτή της γερμανικής οργάνωσης pro asyl που κάνουν σαφές με ποιο τρόπο προστατεύονται τα σύνορα. Μιλάμε για καταστάσεις όπου τα ταχύπλοα των λιμενικών κάνουν κύκλους γύρω από τη βάρκα των μεταναστών σηκώνοντας κύματα ώστε να τη διώξουν από τα ελληνικά χωρικά ύδατα με αποτέλεσμα κάποιες φορές να ντελαπάρει η βάρκα, αν η βάρκα των μεταναστών έχει δική της μηχανή οι λιμενικοί πολλές φορές πετάνε σχοινιά στην προπέλα, μπορούν επίσης να κάνουν μικρές τρύπες στη βάρκα και να τους αφήσουν να γυρίσουν πίσω στα παράλια της τουρκίας. Πάνω απ' όλα για το ελληνικό κράτος προέχει η αποτελεσματικότητα της φύλαξης των συνόρων και όχι φυσικά οι ανθρωπίνες ζωές όπως συχνά λέει. Επίσης καλές οι δικαιολογίες περί "τεράστιων προσφυγικών ροών" αλλά και παλιότερα, πολύ πριν ξεσπάσει ο πόλεμος στη συρία και αναγκάσει τόσους πολλούς ανθρώπους να φύγουν κακόν κακώς, τότε που οι "προσφυγικές ροές" δεν ήταν "τεράστιες", ακόμα και τότε πνίγονταν-δολοφονούνταν μετανάστες στο αιγαίο (κυρίως από αφγανιστάν). Άρα μιλάμε για μια διαχρονική στρατηγική του ελληνικού κράτους όσον αφορά τη διαχείριση των μεταναστών.

Βέβαια το εξοργιστικό με τις δολοφονίες στα σύνορα είναι ότι εκεί οι

ίδιοι οι δολοφόνοι μπορούν να παρουσιάζονται κάτι σαν περίπου ήρωες και διασώστες! Αυτοί που κλείνουν τα χερσαία σύνορα της Ελλάδας με την τουρκία και αναγκάζουν τόσους ανθρώπους να θαλασσοπνίγονται, δηλαδή το κράτος και τα όργανά του, αυτοί οι ίδιοι μπορούν να ποζάρουν και ως ανθρωπιστές-διασώστες. Και να κατηγορούν, δίδουλο αθώα φυσικά, πότε την

(1) Δε λέμε κυβέρνηση, λέμε κράτος, γιατί η με κάθε τρόπο προστασία των συνόρων και η αποτροπή του οποιουδήποτε να εισέλθει χωρίς τα απαραίτητα νομικά έγγραφα, είναι βασική λειτουργία του ελληνικού κράτους. Οι κυβερνήσεις έρχονται και παρέρχονται αλλά οι κρατικές πολιτικές και λογικές μένουν (ειδικά σε ζητήματα διαχείρισης μετανάστευσης, εξωτερικής πολιτικής και άλλων τέτοιων σημαντικών για το κράτος ζητημάτων).

ευρωπαϊκή ένωση (μπας και διαπραγματευτούν καλύτερα τους θανάτους μεταναστών στα σύνορα και -ανάμεσα σε άλλα- πάρουν και κανά φράγκο παραπάνω), πότε την τουρκία που δεν κρατάει τους μετανάστες στο έδαφός της (2) (είπαμε, η τουρκία είναι προαιώνιος εχθρός και φταίει για όλα), πότε τη frontex και το νατο (ειδικά αν είσαι αντιιμπεριαλιστής και ψάχνεις τον εχθρό σου κάπου μακριά, λες και η Ελλάδα εν τω μεταξύ δεν είναι μέλος της frontex και του νατο και δε ζήτησε η ίδια τη συμβολή τους). Και κάπως έτσι φτάνουμε στο σημείο να θεωρούνται και αλληλέγγυοι στους μετανάστες οι λιμενικοί από μια “προοδευτική” εφημερίδα όπως αυτή των συντακτών. Βέβαια τώρα έχει αλλάξει και κυβέρνηση, κι εκεί που παλιά πολλοί θα κατηγορούσαν τους λιμενικούς (ή έστω θα ήταν καχύποπτοι απέναντί τους) για δολοφονίες μεταναστών όπως αυτή που έγινε στο Φαρμακονήσι (3) το γενάρη του 2014 με δεξιά κυβέρνηση, τώρα θα κάνουν την

Νεκροταφείο μεταναστών στη Λέσβο. Όπως φαίνεται και από την ημερομηνία θανάτου (αυτή είναι που αναγράφεται στις πλάκες), οι δολοφονίες μεταναστών στα σύνορα συνεχίζονται και με τη νέα κυβέρνηση αφού αυτός δεν παύει να είναι ο καλύτερος και αποτελεσματικότερος τρόπος αποτροπής για το ελληνικό κράτος.

πάπια. Από τότε που έχουμε κυβέρνηση με “αριστερό” κορμό, σου λέει, δεν είναι δυνατόν να γίνονται τέτοια πράγματα. Ακόμα και το δολοφονικό έργο των λιμενικών στα σύνορα βαφτίζεται (όλο και πιο έντονα τώρα πια) ανθρωπιστικό.

Τι θα μπορούσε όμως να κάνει το ελληνικό κράτος; Θα μπορούσε να ανοίξει τα χερσαία του σύνορα με την τουρκία (ναι, έχει και τέτοια) οπότε να μην κινδυνεύει κανείς να πνιγεί. **Αφού ό,τι κι αν λέει το ελληνικό κράτος, η αλήθεια είναι ότι δεν άνοιξε ποτέ τα σύνορά του** (όπως έκαναν κάποια άλλα ευρωπαϊκά κράτη, για ένα μικρό χρονικό διάστημα και για δικά τους συμφέροντα φυσικά). Γιατί το να προσπαθούν οι μετανάστες να περάσουν στην Ελλάδα μέσω θαλάσσης δε λέγεται άνοιγμα συνόρων. Δε γίνεται κι αλλιώς και δεν είναι στο χέρι του ελληνικού κράτους να αποτρέψει κάποιους ανθρώπους να προσπαθούν να μπουν σε αυτό δια θαλάσσης αφού “τα παράλια των νησιών δεν είναι “ανοικτά σύνορα”! Είναι ακτές. Τις ακτές δεν μπορεί κάποιος να τις “κλείσει”, και άρα ούτε να τις “ανοίξει” (βλ. sarajevo, τεύχος 104, η γεωπολιτική του θανάτου: η ελληνική εκδοχή). Θα πουν κάποιοι “μα, δε γίνονται αυτά και από πού κι ως που ένα κράτος θα ανοίξει τα σύνορά του;”. Ε, αν δε γίνονται αυτά, τότε θα έχουμε νεκρούς μετανάστες στον πάτο του αιγαίου. Τελεία και παύλα. Βέβαια ο κάθε συριζομαλάκας θα μας πει δήθεν αθώα “ρε παιδιά, δε μπορούμε να κάνουμε αλλιώς και τι θα κάνατε εσείς αν ήσασταν κυβέρνηση”; Σιγά μην τους λυπηθούμε κιόλας για το “δράμα” που ζουν να μας κυβερνάνε (τους καπμένους), με όλα τα προνόμια που κάτι τέτοιο συνεπάγεται. **Κι από πού κι ως που εμείς ως εργάτες πρέπει να σκεφτόμαστε σα να είμαστε κυβέρνηση; Αυτοί έχουν τα δικά τους ζητήματα κι επιδιώξεις κι εμείς τα δικά μας, τα οποία μάλιστα συγκρούονται.** Δική μας επιδίωξη πρέπει να είναι να μπορεί ο κάθε μετανάστης να έρθει στην Ελλάδα εφόσον αναγκαστεί (ή εφόσον το επιθυμεί) χωρίς να παίζει τη ζωή του κορώνα γράμματα. Να έχει χαρτιά ώστε να κυκλοφορεί ελεύθερος,

(2) Μετά την πρόσφατη συμφωνία τουρκίας-εε, έχει μειωθεί κατά πολύ ο αριθμός των μεταναστών που καταφέρνουν να φτάσουν Ελλάδα. Οπότε εδώ και κάποιους μήνες δεν κατηγορείται η τουρκία για το λεγόμενο “μεταναστευτικό πρόβλημα”. Βέβαια οι συμφωνίες έρχονται και παρέρχονται.

(3) Στις 20 γενάρη του 2014 το λιμενικό εντόπισε ένα μικρό σκάφος κοντά στο Φαρμακονήσι (δωδεκάνησα) στο οποίο επέβαιναν 28 άτομα, μεταξύ των οποίων γυναίκες και παιδιά. Οι λιμενικοί, μιας και στο σκάφος δε βρισκόταν οι δικές τους γυναίκες, οι δικό τους φίλοι και τα δικά τους παιδιά, εφάρμοσαν τις εντολές του εργοδότη τους, του ελληνικού κράτους, και πήγαν να το επαναπροωθήσουν στην τουρκία. Κατά τη διαδικασία επαναπροώθησης η βάρκα των μεταναστών αναποδογύρισε με αποτέλεσμα να πνιγούν 12 από τους επιβαίνοντες μετανάστες. Βέβαια δεν αρκέστηκαν σε αυτό αλλά το λιμενικό έβγαλε προς τα έξω πλαστές καταθέσεις που παρουσίαζαν τους μετανάστες να λένε ότι ευχαριστούν τους λιμενικούς που τους έσωσαν. Κάτι που αυτοί δεν είπαν ποτέ. Ας δούμε τι είπαν οι μετανάστες. “*Βυθιζόταν η βάρκα με τις γυναίκες και τα παιδιά μας κι εκείνοι πυροβολούσαν στον αέρα κι έλεγαν “fuck you, we'll kill you all”. Μετά η γυναίκα μου και τα παιδιά μου ήταν στη θάλασσα και τους παρακαλούσα να μου δώσουν ένα σωσίβιο να τους σώσω. Με έβριζαν. Δεν με άφησαν να σώσω τους ανθρώπους μου. Όταν κατάλαβα ότι θα πνιγούν, τους είπα σκοτώστε κι εμένα*”. “...*Μετά μας μετέφεραν στο νησί. Μας πήγαν για τα μάτια του κόσμου σε ένα εστιατόριο πολυτελείας. Δεν κράτησε πολύ αυτό. Μετά μας πέταξαν στα κρατητήρια όπου μείναμε ώρες με βρεγμένα ακόμα τα ρούχα μας και τους αστυνομικούς να μας δέρνουν. Έχω πάει και σ' άλλες ευρωπαϊκές χώρες, τέτοια αστυνομία δεν είδα πουθενά*” “...*Μας έφεραν ένα σωρό χαρτιά να υπογράψουμε, χωρίς διερμηνέα, χωρίς τίποτα. Όταν έφεραν διερμηνείς ήταν οι πιο ακατάλληλοι, Περσόφωνοι... Δεν καταλάβαιναν τι λέγαμε... Τώρα λένε ότι τους ευχαριστούσαμε που μας έσωσαν, αυτούς που σκότωσαν τα παιδιά μας και τις γυναίκες μας. Δεν είπαμε ευχαριστώ, κλαίγαμε και ζητούσαμε τα πτώματά τους*”. Το Φαρμακονήσι έγινε γνωστό γιατί ενώ το μότο του ελληνικού κράτους είναι “*επαναπροωθήστε τους κι αν πεθάνουν πέθαναν αλλά κάντε το να φανεί σαν ατύχημα*”, στο Φαρμακονήσι έγινε κάπως άγαρμπα η δουλειά. Συν ότι ο συριζα τότε ήταν αντιπολίτευση και σήκωσε τους τόνους κατηγορώντας την κυβέρνηση της νδ και το βαρβιτσιώτη. Αλλά ποτέ τους “απλούς λιμενικούς” καθώς ήξερε ότι αύριο μεθαύριο θα ήταν αυτός ο πολιτικός τους προιστάμενος. Μετά την ανάληψη της κρατικής εξουσίας από το αριστεροακροδεξιό μόρφωμα συριζα-ανελ, οι δολοφονίες μεταναστών στο αιγαίο συνεχίστηκαν μια χαρά και όσο για το λιμενικό, σύμφωνα με τον αναπληρωτή υπουργό ναυτιλίας και αιγαίου θ. δρίτσα “*τα στελέχη του Λιμενικού Σώματος δίνουν τον καλύτερο εαυτό τους, λειτουργώντας στο πλαίσιο που ορίζουν οι διεθνείς συνθήκες και η ελληνική νομοθεσία*” (07/09/2015). Δηλαδή αποφεύγουμε (ή καλύτερα καλύπτουμε) καφρίλες τύπου Φαρμακονήσι και σκοτώνουμε τους μετανάστες νόμιμα κι ωραία “*όπως ορίζουν οι διεθνείς συνθήκες κι η ελληνική νομοθεσία*”.

εννοώντας να έχει τα ίδια δικαιώματα ύπαρξης που έχει ο κάθε έλληνας πολίτης-κάτοχος ταυτότητας. Κι ας αφήσουν οι τωρινοί διαχειριστές του ελληνικού κράτους της μαλακίας περί ευρώπης που έκλεισε τα σύνορα και δε δέχεται πλέον πρόσφυγες προσπαθώντας να πετάξουν τη μπάλα έξω από το γήπεδο, κι ας δώσουν αρχικά χαριά σε κάθε μετανάστη και κάθε μετανάστρια ώστε να μπορεί να ζήσει εδώ σαν άνθρωπος (είτε θέλει να μείνει μόνιμα είτε αν θέλει να φύγει να μη ζει τουλάχιστον σαν άνθρωπος δ' κατηγορίας όσο αναγκαστεί να κάτσει εδώ). Κι εμείς ας πάψουμε να σκεφτόμαστε με τα μάτια της εκάστοτε κυβέρνησης, με τα μάτια του κράτους και των αφεντικών αφού αυτό ποτέ δε μας οδήγησε σε κάτι καλό, ούτε εμάς ούτε τα ταξικά μας αδέρφια από άλλες χώρες που αναγκάζονται να έρθουν εδώ. **Ας πάψουμε να σκεφτόμαστε με το μακάβριο και κυνικό τρόπο της κρατικής εξουσίας και των τσιρακιών της που ξεκινάει από μια de facto θέση (ακόμα κι αν δεν το λέει τόσο ωμά) ότι οι ζωές των μεταναστών αξίζουν λιγότερο από τις ζωές των ντόπιων, τόσο που οι μετανάστες θα έπρεπε να χαιρόνται κιόλας και να λένε ευχαριστώ εφόσον δε δολοφονούνται όλοι στα σύνορα.**

Στις δίπλα φωτογραφίες φαίνονται τα κερσαία σύνορα Ελλάδας-τουρκίας στους κήπους και τις καστανιές στην Αλεξανδρούπολη. Και ναι, υπάρχουν και τέτοια! Γιατί λίγο ακόμα και θα νομίζαμε ότι στα βόρεια σύνορα της Ελλάδας υπάρχει μόνο ένας τεράστιος φράκτης που πρέπει να πηδήξει ο καθένας για να μπει μέσα. Ο καθένας; Όχι ακριβώς. Γιατί ενώ από αυτούς τους δρόμους περνάει μια χαρά κάθε μέρα νταλίκες, τουρίστες, και εμπορεύματα, οι μετανάστες σπράχνονται να θαλασσοπνίγονται στο Αιγαίο. Το μόνο εμπόρευμα που απαγορεύεται να περάσει τα σύνορα χωρίς κινδύνους λέγεται "μεταναστευτική εργατική δύναμη". Για να πειθαρχεί περισσότερο. Για να χαιρέται και να αισθάνεται και ευγνώμον αν καταφέρει τελικά να επιζήσει από τον υγρό τάφο του Αιγαίου και καταλήξει να ξεζουμίζεται σε κάποιο μισθωτό κάτεργο στην Ευρώπη. Για να παράγει ακόμα μεγαλύτερη υπεραξία. Και φυσικά πάνω στις ζωές των μεταναστών έχει στηθεί ένας τεράστιος χορός κερδοφορίας, "λευκής" αλλά και (κυρίως) "μαύρης". Για όλους αυτούς τους λόγους (και για άλλους που μάλλον μας διαφεύγουν) δεν πρόκειται ποτέ να ανοίξουν τα σύνορα που βλέπουμε δίπλα.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ **απ' όπου κι αν προέρχεται...απ' όπου κι αν προέρχεται...απ' όπου κι αν προέρχεται...**

Η εθνική ενότητα είναι ό,τι χειρότερο για μας τους εργάτες που έχουμε την κακή συνήθεια να βάζουμε μπροστά τα εργατικά μας συμφέροντα κόντρα στους κάθε είδους εκμεταλλευτές μας. Από τη στιγμή που επιλέξεις να γίνεις συμμετοχος στην εκάστοτε εθνική ιδέα και να θεωρήσεις ότι έχεις κοινά συμφέροντα με άλλους "συμπatriώτες σου" που έχουν αντίθετα και συγκρουόμενα συμφέροντα με εσένα, τότε την έχεις πατήσει. Την έχεις πατήσει αν ανήκεις σε αυτούς που υφίστανται την εκμετάλλευση στο πετσί τους φυσικά, και όχι αν ανήκεις σε αυτούς που ασκούν αυτή την εκμετάλλευση, καθώς αυτοί κάνουν ακόμα καλύτερα τη δουλειά τους έτσι. **Η εθνική ενότητα πέρα από το να είναι μαγική αφού καταφέρνει να εξαφανίσει τις όποιες εκμεταλλευτικές σχέσεις (ή να τις βάλει σε δεύτερο, τρίτο, τέταρτο πλάνο) και να ενώσει πλήθος διαφορετικών συμφερόντων κάτω από μια κοινή σημαία, μπορεί να παίρνει πολλές μορφές.** Και όχι μόνο αυτές που με τη μία μας έρχονται στο μυαλό, και συνήθως είναι ακροδεξιές υψής. **Μια τέτοια μορφή ας πούμε μπορεί να είναι και η σημαία του ανθρωπισμού και της εθνικής φιλανθρωπίας απέναντι στους μετανάστες, μπορεί να είναι το "όλοι οι Έλληνες μαζί, να βοηθήσουμε τους μετανάστες".** Ή όπως το θέτει η εφ. των συντακτών "εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι, με εντελώς διαφορετική ιδεολογική και πολιτική θέση αλλά με κοινή αφετηρία, φτιάχνουν ένα δίκτυο ανθρωπιάς κι αξιοπρέπειας". **Ποιός είπε ότι μόνο ο ρατσισμός απέναντι στους μετανάστες μπορεί να καταφέρει και να δράσει ενοποιητικά για την ελληνική κοινωνία; Μπορεί κάλλιστα να το κάνει και η φιλανθρωπία απέναντί τους!** Και μπορεί αρχικά να φαίνεται ότι αυτό έχει κάποια σχετικά καλά αποτελέσματα για τη ζωή κάποιων μεταναστών, αλλά αυτό μόνο (πολύ) βραχυπρόθεσμα. Γιατί **στο γήπεδο της εθνικής ενότητας οι μόνοι που μπορούν να παίξουν μπάλα (και να βάλουν γκολ) είναι τα αφεντικά και το κράτος τους, οι οποίοι ποτέ δε κάνουν την ευκαιρία να τονώσουν και να χρησιμοποιήσουν κάθε κοινωνική τάση προς την εθνική συνοχή, με οποιαδήποτε αφορμή κι αν εκφράζεται αυτή.** Οι διάφοροι αριστερές κοπής απατεώνες που προσπαθούν κατά καιρούς να μας πείσουν ότι "υπάρχει και καλή εθνική ενότητα" και "να μην αφήσουμε την εθνική ενότητα στους (ακρο)δεξιούς αλλά να της δώσουμε το δικό μας προοδευτικό χαρακτήρα" (!), ξέρουν πολύ καλά αυτό που η ιστορία έχει επιβεβαιώσει άπειρες φορές, ότι **Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΓΕΝΝΑ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΑ.** Νεκροταφεία εργατών είτε στο εσωτερικό είτε στο εξωτερικό. Αλλά δεν τους νοιάζει αφού κι αυτοί από το δικό τους μετερίζι εξυπηρετούν τα εθνικά συμφέροντα (που μπορεί ενίοτε να τους δίνουν και πιο ωραία ονόματα όπως για παράδειγμα "εθνική ανεξαρτησία"). Βέβαια οι πολιτικάντηδες απατεώνες είναι απατεώνες και κάνουν τη δουλειά τους. Όμως όσοι και όσες δεν ανήκουν σε αυτή τη φάρα απατεώνων (ή δε θέλουν να ανήκουν), όσοι και όσες θέλουν να βοηθήσουν τους μετανάστες (χωρίς να παραγνωρίζουμε τις όποιες προβληματικές της φιλανθρωπίας, αλλά αυτό είναι άλλη κουβέντα) και ταυτόχρονα οι λέξεις "εθνική ενότητα" τούς προξενούν αν όχι απδία τουλάχιστον καχυποψία, δεν έχουν την πολυτέλεια να μη στραφούν και ενάντια σε κάθε τι που προωθεί το "όλοι μαζί οι Έλληνες". **Αν δε δίνεις εσύ ξεκάθαρο περιεχόμενο στις πράξεις σου υπάρχουν πολλοί επιτήδριοι να δώσουν ένα περιεχόμενο που να βολεύει την κρατική εξουσία.** Ακόμα κι αν αυτό δε φαίνεται δια γυμνού οφθαλμού τώρα. Και στους καιρούς των δολοφόνων όλο και λιγότερο θα μπορούμε να επικαλούμαστε την αθωότητά μας...

ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΣΤΗ ΛΕΡΟ

Σε αυτό το άρθρο δεν είναι σκοπός μας ένα χρονικό των εξεγέρσεων των μεταναστών που έχουν συμβεί στα στρατόπεδα συγκέντρωσης-hot spots (1) τον τελευταίο καιρό. Όχι επειδή κάθε μία από αυτές ξεχωριστά δεν είναι σημαντική. Ίσα ίσα το αντίθετο. Αλλά εδώ θέλουμε να εξάγουμε κάποια συμπεράσματα από αυτές που θα μας χρησιμεύουν στον αντιφασιστικό μας αγώνα και ανάλυση. Θα πάρουμε ως παράδειγμα την πιο πρόσφατη που έγινε στη Λέρο και θα δώσουμε βάση κυρίως σε αυτά που είπαν και έκαναν οι ντόπιες εξουσίες εκεί (θεσμικές και μη) γιατί οι ρατσιστικές τους απόψεις δεν είναι κάποιο φρούτο που φυτρώνει στη Λέρο αλλά είναι παντού οι ίδιες και ακούγονται συνεχώς όλο και πιο πολύ δίνοντας συνεχώς δίκιο στον εαυτό τους. **Οι μετανάστες έτσι κι αλλιώς ξέρουμε τι θέλουν και το έχουν δηλώσει με χίλιους δυο τρόπους. ΧΑΡΤΙΑ και ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗΣ.** Όλα τα υπόλοιπα όπως οι συνθήκες διαβίωσης οι οποίες στην τεράστια πλειοψηφία των hot spots-στρατοπέδων συγκέντρωσης είναι άθλιες, **αποτελούν αφορμές και όχι**

την αιτία του όποιου ξεσηκωμού των μεταναστών. Η βασική αιτία είναι η αβεβαιότητα όσον αφορά το τι θα απογίνουν και η κατανόηση πια του γεγονότος από τους περισσότερους ότι προορίζονται για απέλαση. Ειδικά οι μη σύριοι μετανάστες οι οποίοι γνωρίζουν ότι είναι απειροελάχιστες οι πιθανότητες να πάρουν άσυλο. Και η αλήθεια είναι ότι η κυβέρνηση είναι έτοιμη για τέτοιους ξεσηκωμούς αφού όπως πολλές φορές έχει δηλώσει και ο μουζάλας θα υπάρχουν τέτοιες καταστάσεις όσο περνάει ο καιρός.

Πίσω στη Λέρο λοιπόν. Αυτό που πάνω κάτω έγινε είναι ότι το απόγευμα της 7 Ιουλίου οι μετανάστες στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της Λέρου εξεγέρθηκαν και προξένησαν μεγάλες ζημιές εκεί. Αυτή η εξέγερση κατεστάλη με το γνωστό τρόπο, με τα ματ (που έφτασαν από την κω). Έχει τη σημασία του ότι -απ' ό,τι μπορέσαμε να μάθουμε- κατέστρεψαν τα πάντα εκτός από τα μέρη που μένουν με πρώτο και καλύτερο το κοντέινερ που στεγάζει τα γραφεία της πρώτης υποδοχής όπου γίνεται η καταγραφή των μεταναστών.

Δυο μέρες αργότερα γύρω στους 200 μετανάστες έφυγαν από το στρατόπεδο συγκέντρωσης και κατευθύνθηκαν προς την κεντρική πόλη του Λακκίου. Εκεί μετά από διαπραγματεύσεις με το δήμαρχο και την αστυνομία που τους έλεγαν να γυρίσουν πίσω στο στρατόπεδο και την άρνηση των μεταναστών να το κάνουν, “αγανακτισμένοι πολίτες” συνεπλάκησαν σώμα με σώμα με τους μετανάστες και τους ανάγκασαν να επιστρέψουν. Αγανακτισμένοι με τι ήταν όλοι αυτοί; Μα με το “θράσος” των μεταναστών να βγουν από τη φυλακή τους και να προσπαθήσουν να γίνουν ορατοί. Δε μας νοιάζει τόσο η ακρίβεια των γεγονότων και δε θα επιμείνουμε σε αυτά (όποιος θέλει ας το ψάξει παραπάνω). Θα αναφέρουμε κάποια κομμάτια της ρατσιστικής λογικής που αναπτύσσεται σε όλες σχεδόν τις περιπτώσεις. **Ειδικά στα νησιά του αιγαίου που αυτή τη στιγμή εξακολουθούν να βρίσκονται εκεί εγκλωβισμένοι χιλιάδες μετανάστες βιώνοντας καθημερινά το να μην ξέρεις πραγματικά τι θα σου ξημερώσει με προφανείς στόχους για το ελληνικό κράτος: να τους αναγκάσει να υπογράψουν τον “εθελούσιο” επαναπατρισμό τους.** Ωστε να μπορέσει ο μουζάλας να δώσει πιο εύκολα “μορφή στο χάος” όπως προσφάτως δήλωσε. Άλλη κουβέντα όμως αυτή που ευελπιστούμε να επανέλθουμε. Στο ψητό λοιπόν.

Καταρχάς πολύ συχνά ακούμε ότι δεν πρόκειται για εξεγέρσεις καθώς πολλές

(1) Το ελληνικό κράτος έχει να επιδείξει μια μεγάλη ποικιλία όσον αφορά την ονομασία των τόπων μαντρώματος και φυλάκισης των χωρίς χαρτιά μεταναστών και μεταναστριών. Θεωρούμε πως ο όρος στρατόπεδα συγκέντρωσης που έχει καθιερωθεί κινηματικά εδώ και χρόνια, είναι ο πιο κατάλληλος να περιγράψει αυτό που συμβαίνει. Και να δημιουργήσει και τους κατάλληλους ιστορικούς συνειρμούς όσον αφορά τη διαχείριση ενός κομματιού του πληθυσμού σε αυτή τη χώρα.

(2) **“Ακόμα κι αν δεν έχουμε ελπίδα να πείσουμε κάποιον που φέρει ρατσιστικές απόψεις ας έχουμε απλά τη χαρά να τον φερμάρουμε δημόσια και να καταδείξουμε το μισανθρωπισμό του. Βρίσκοντας ίσως και κάποιους συμμάχους έτσι καθώς σε κάθε δημόσια αντιπαράθεση είναι πιο εύκολο γι’ αυτόν που δεν έχει μια σπάνια θέση να πάρει το μέρος σου. Όπως επίσης και να εκδηλωθεί κάποιος που φέρει παρόμοιες απόψεις.”** (από τον πρόλογο παλιάς μπροσούρας, βλ. και σημ. 10)

(3) Όσοι είχαμε προλάβει τον καταυλισμό στην αγιά στην πάτρα μόνο να γελάμε μπορούμε με τα περι υποκίνησης των μεταναστών. Η αλήθεια είναι ότι υπήρχε υποκίνηση, αλλά από εκείνους προς τα μας! Δύο σκηνικά μόνο. Πρώτο. Στις 8 Σεπτεμβρίου 2008 κάποιοι λιμενόμαρσοι ξυλοκοπούν άσχημα κάποιους αφγανούς μετανάστες και συλλαμβάνουν κάποιους άλλους. Αυτοί αρχίζουν και μαζεύονται έξω από τον ερυθρό σταυρό στην καρόλου. Σιγά σιγά μαζευόμαστε και κάποιοι ντόπιοι, οι οποίοι είμαστε αρκετά μουδιασμένοι ως προς το τι να κάνουμε. Οι μετανάστες είναι εξοργισμένοι και θέλουν να πάνε προς το λιμάνι και να απαιτήσουν την απελευθέρωση των συλληφθέντων. **Βλέποντας τη δικιά μας διστακτικότητα και καθώς περνάει η ώρα, κάποια στιγμή μάς ανακοινώνουν “εμείς φεύγουμε τώρα, αν θέλετε ελάτε”.** Και κάπως έτσι ακολουθήσαμε κι εμείς. Ακολούθησε πετροπόλεμος με τους μπάτσους όταν οι μετανάστες κατάλαβαν ότι τους κοροιδεύουν κι εξαντλήθηκε η υπομονή τους. Στη συνέχεια κατευθυνθήκαμε με πορεία μέχρι τον καταυλισμό όπου οπάστηκε κι ένα λιμενικό φυλάκιο από τους μετανάστες. **Ποιός υποκίνησε ποιόν; Κανείς κανέναν. Οι συνθήκες ήταν αυτές που υποκίνησαν τους μετανάστες να κάνουν ό,τι έκαναν και η συσσωρευμένη οργή απέναντι στους μπάτσους.** Δεύτερο. Καθαρά δευτέρα του 2009. Αφορμή αυτή τη φορά ο θάνατος ενός μετανάστη στην Ηρ. Πολυτεχνείου λίγο πιο πέρα από τον καταυλισμό τους όταν εγκλωβίστηκε ανάμεσα σε δυο νταλίκες την ώρα που προσπαθούσε να επιβιβαστεί στη μπροστινή μπας και καταφέρει να περάσει παράνομα στην Ιταλία. Οι μετανάστες εξαγριωμένοι από άλλον ένα θάνατο δικού τους (ανέφεραν μάλιστα ότι ο ένας νταλικέρης πάτησε επίτηδες γκάζι), κλείνουν το δρόμο της Ηρ. Πολυτεχνείου και ανάβουν κάποιες φωτιές σε κάδους. Σιγά σιγά πηγαίνουμε και αλληλέγγυοι προς τα εκεί. Ήδη μια διμοιρία ματ από πάτρα και μία από αθήνα, που είχε έρθει για το καρναβάλι, βρίσκονται εκεί. Πιο πίσω τους “αγανακτισμένα” φασιστοειδή. **Οι μετανάστες είναι αποφασισμένοι να κάτσουν εκεί όσο πάει ανεξαρτήτως του τι θα κάνουμε εμείς οι ντόπιοι.** Μάλιστα κάποιοι από τους ντόπιους προσπαθούν να τους πείσουν ότι είναι καλύτερο να το λήξουν. Για να εισπράξουν την απάντηση **“εμείς δεν έχουμε που να πάμε και θα**

Ανήλικοι μετανάστες στο κέντρο κράτησης της Παγανής Λέσβου το 2009. Στο πανί γράφει “we want freedom, we don't want food”. Σταθεροί μέχρι σήμερα οι μετανάστες στο τι ζητάνε. Για πολλά μπορούν κάποιοι σκατόψυχοι να τους κατηγορήσουν, αλλά πάντως όχι για ασυνέπεια.

αναταραχές αφορούν διαμάχες μεταξύ των ίδιων των φυλακισμένων μεταναστών. Ακόμα κι από αντιρατσιστική μεριά ακούγεται μερικές φορές αυτό, μάλλον ως δείγμα της “ελλιπούς συνείδησης που έχουν οι μετανάστες” (σοβαρά). Πρώτα πρώτα είμαστε πολύ καχύποπτοι σχετικά με τα όσα βγαίνουν κατά καιρούς για συμπλοκές μεταξύ μεταναστών (όχι πως δε γίνονται). Κι αυτό γιατί δε μας βγάζει πολλή λογική το να τσακώνονται κάποιες ομάδες μεταξύ τους και να βάζουν και φωτιά στο μέρος ταυτόχρονα, αφού το να βάλεις φωτιά δεν είναι το πρώτο πράγμα που σκέφτεσαι όταν παίζεις ξύλο με κάποιον άλλο. Για κάποιον άλλο λόγο βάζεις φωτιά στη φυλακή σου... Αλλά αφού οι μετανάστες είναι παράλογοι, σύμφωνα με το μέσο μαλάκα ρατσιστή, τότε όλα είναι δυνατά. Κάπως έτσι ο ρατσιστάκος θα βιαστεί να πει ότι “αυτοί δεν είναι αλληλέγγυοι ούτε καν μεταξύ τους οπότε γιατί να τους βοηθήσουμε εμείς” και φυσικά θα “παραλείψει” να λάβει υπόψη τις συνθήκες κάτω από τις οποίες γίνονται οι όποιοι τσακωμοί μεταναστών, συνεχίζοντας να απολαμβάνει τα προνόμια του ως έλληνας και να πετάει τις μαλακίες του φραπέ. **Δικαιολογώντας φυσικά στον εαυτό του την από τα πριν και ούτως ή άλλως καχύποπτη έως ανοικτά εκθρική του στάση απέναντι στους μετανάστες.** Έχει βέβαια πλάκα ότι τα παραπάνω αναφέρονται από καβατζωμένους ανθρώπους που θα σκοτώνονταν με το διπλανό τους αν τους έβαζες να συγκατοικήσουν αναγκαστικά σε ένα κανονικό σπίτι μαζί με άλλους 5-6 όπου θα έχουν και τη δυνατότητα να φεύγουν από κει και όχι μαζί με άλλους 36 σε μια φυλακή. Με αυτά και μ’ αυτά το να μεταφερθούν οι μετανάστες όσο είναι αναγκασμένοι να μείνουν εδώ σε κανονικά σπίτια (από τα δεκάδες χιλιάδες που είναι ακατοίκητα) ώστε να μειωθούν οι όποιοι λόγοι έντασης δημιουργούνται, θεωρείται από όλους αδιανόητη σκέψη. Είπαμε τους δεχόμαστε, αλλά όχι και τέτοια “προνόμια”. Όπως και νά ‘χει είναι εύκολο το να κατηγορείς κάποιους για τη συμπεριφορά τους χωρίς να κάνεις τίποτα για να αλλάξεις τις συνθήκες που συμβάλλουν τα μέγιστα ώστε να οδηγηθούν εκεί. Και όποιος φέρει τέτοιου τύπου “επιχειρήματα” δεν πρόκειται φυσικά να πειστεί γιατί έχει διαμορφώσει ήδη την άποψή του. Οπότε φίλε αναγνώστη μη χάνεις το χρόνο σου τσάμπα να τους πείσεις. (2)

Βέβαια ακόμα κι όταν οι μετανάστες εξεγείρονται ενάντια στους δεσμοφύλακές τους, καίνε τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, βγαίνουν έξω από αυτά και διαδηλώνουν, πάντα θα υποκινούνται από κάποιους ντόπιους σύμφωνα με το ρατσιστάκο φίλο μας. Αυτή η άποψη θεωρεί τους μετανάστες ως *de facto* φουκαριάρηδες που είναι έτοιμοι πάντα να δαγκώσουν το ξεροκόμματο που θα τους δώσει η κάθε εξουσία και να υπομείνουν τα πάντα, θεωρεί ότι οι μετανάστες δε μπορούν να κινητοποιηθούν από μόνοι τους και να διεκδικήσουν μια βιώσιμη τουλάχιστον ζωή και μόνο κάποιος άλλος μπορεί να τους καθοδηγήσει όπως οι περίφημοι “αλληλέγγυοι”. **Στην πραγματικότητα όλοι αυτοί υπονοούν ξεκάθαρα ότι οι μετανάστες δεν έχουν καν λόγο να ξεσηκωθούν αφού η περιφέρμη “ελληνική φιλοξενία” τους φέρεται με το γάντι.** Δεν είναι τυχαίο ότι κάθε κρατική εξουσία -αριστερή και δεξιά- και κάθε ρατσιστάκος θα μιλάει σχεδόν πάντα περί υποκίνησης. Κάπως έτσι όλοι αυτοί κρύβουν τις δικές τους ευθύνες όσον αφορά την καταπίεση αυτών των ανθρώπων. Εμείς πάντως ως κομμάτι των αλληλέγγυων (από τη δική μας αντιεξουσιαστική μεριά πάντα), *βλέπουμε το αντιθετο, δηλαδή ότι οι αγώνες των μεταναστών είναι που κινητοποιούν τους αλληλέγγυους* (και αυτό όχι σίγουρα στο βαθμό που θα έπρεπε). (3) Και η αλληλεγγύη που πρέπει να δείχνουμε στους μετανάστες (ειδικά όταν ξεσηκώνονται) είναι απαραίτητη για όποιον θεωρεί εαυτόν αντιφασίστα. Σεβόμενοι πάντα την αυτονομία τους καθώς αυτοί είναι που θα βιώσουν τις όποιες συνέπειες των επιλογών τους.

Πάντως υποκινούνται-δεν υποκινούνται, το μόνο σίγουρο είναι ότι ο ρατσιστάκος θα “αγανακτίσει” όταν οι μετανάστες προσπαθήσουν να διεκδικήσουν το δικαίωμά τους στη ζωή (για να μην πούμε στην επιβίωση απλά) και θα τους χρεώσει αχαριστία και ασεβασία. Γι’ αυτόν ο μετανάστης είναι κάτι λίγο χειρότερο από κατοικίδιο, ας πούμε ένα αδέσποτο που του πετάει ένα ξεροκόμματο και πρέπει να του πει και χίλια ευχαριστώ. Η αλήθεια βέβαια είναι ότι δεν είναι ούτε στο ελάχιστο αλληλέγγυος αφού την όποια φιλανθρωπία του την εξασκεί μόνο και μόνο για να νιώσει λίγο καλύτερα και -το κυριότερο- **για να το χρησιμοποιήσει αυτό στο μέλλον ώστε να δικαιολογήσει το ρατσισμό του** (κι αυτό το ξέρουν όλοι όσοι μας έχουν πηρξει για φιλόξενους νησιώτες (4) και θέλουν να τους δώσουν και νόμπελ ειρήνης). Πάντως **σε αυτό το σημείο έγκειται και ο ρατσισμός τους, δηλαδή στο να μην αναγνωρίζουν το ίδιο δικαίωμα ύπαρξης και διαμαρτυρίας στο μετανάστη με αυτό που θεωρούν αυτονόητο γι’ αυτούς.** Αν αυτοί είχαν βιώσει το 1/100 από αυτό που βιώνουν οι μετανάστες θα θεωρούσαν δίκαιο γι’ αυτούς να τα κάνουν όλα λαμπόγυαλο. Αλλά αυτοί είναι “έλληνες”. Και καταφεύγουν μάλιστα και στη γνωστή κλάψα ότι είναι φορολογούμενοι έλληνες και πληρώνουν και ότι το κράτος νοιάζεται μόνο για τους μετανάστες! **Η πλήρης αντιστροφή της πραγματικότητας είναι χαρακτηριστικό**

μείνουμε εδώ όσο πάει”. Τελικά σχεδόν όλοι οι ντόπιοι κάποια στιγμή αποχωρούμε, οι μπάτσοι κάνουν ένα ντου με δακρυγόνα, γίνονται κάτι μικροσυγκρούσεις και οι μετανάστες περιορίζονται στον καταυλισμό. **Ποιός υποκίνησε ποιόν; Και πάλι οι συνθήκες. Μάλιστα είναι ακριβώς οι συνθήκες διαβίωσης του καθενός που έπαιξαν το ρόλο τους ώστε οι ντόπιοι να την κάνουμε λίγο πριν την επίθεση των ματ. Βλέπεις, εμείς είχαμε κάτι να χάσουμε. Σε αντίθεση με τους μετανάστες...**

(4) Έχουμε την άποψη ότι ένα τεράστιο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας είναι βαθιά ρατσιστικό. Όχι γιατί είναι στο dna της. **Αλλά πρώτον για ιστορικούς λόγους και δεύτερον γιατί είναι στο συμφέρον του.** Συνοπτικά μιλώντας, το ελληνικό κράτος μετά την κατάρρευση του ανατολικού μπλοκ και των καθεστώτων του κρατικού καπιταλισμού ήταν το μόνο βαλκανικό κράτος που ήταν με τη μεριά των νικητών, με τη μεριά της δύσης. Βαλκανικό γεωγραφικά μιν, κομμάτι του δυτικού μπλοκ δε. Κάπως έτσι μεγάλο κομμάτι αυτής της κοινωνίας συγκροτήθηκε ρατσιστικά απέναντι στους μετανάστες εργάτες (από αλβανία κυρίως, αλλά όχι μόνο) και τους έκανε το βίο αβίωτο γιατί είχε χίλιους δυο λόγους και συμφέροντα να το κάνει. Με πρώτο και καλύτερο λόγο την υποτίμηση της εργασίας τους. Κάπως έτσι ακόμα και σχετικά κατώτερα οικονομικά στρώματα της ελληνικής κοινωνίας βρήκαν κάποιους που ήταν ακόμα πιο κάτω από αυτούς και μπόρεσαν να τους πατήσουν, μπόρεσαν να τους ξεζουμίσουν, μπόρεσαν να νιώσουν επιτέλους ανώτεροι από κάποιον (κι αυτό συμφέρον είναι κι ας μη μεταφράζεται σε φράγκα), χρησιμοποιήσαν το ρατσισμό απέναντι στους μετανάστες ως ενοποιητικό τους στοιχείο. Και το Σεπτέμβρη του 2004 ξηγήθηκαν και πογκρόμ στους αλβανούς με έναν (επίσημα) νεκρό και εκατοντάδες τραυματίες (βλ. “γιατί φοράς κλουβί;”, τεύχος 2, Σεπ. 2012, σελ. 18-20, και για καλύτερη κατανόηση όλων των παραπάνω όπως και για αρκετά ενδιαφέροντα στοιχεία και δημοσεύματα, διαβάστε οπωσδήποτε το “Περί της (ανομολόγητης) καταγωγής των ρατσιστικών ιδεολογιών της ελληνικής κοινωνίας και περί της (ομολογημένης) χρησιμότητάς τους” (θα το βρείτε στη βιβλιοθήκη και το βιβλιοπωλείο της ΑΝΑΤΟΠΙΑ). Αυτό που θέλουμε να καταλήξουμε είναι ότι επειδή θαύματα δε γίνονται, αυτή η κοινωνία δεν αλλάζει έτσι απλά, ειδικά σε ένα τόσο κρίσιμο θέμα. Θεωρούμε ότι αυτό το ξέρουν πολλοί από αυτούς που έσπευσαν από τα αριστερά να μιλήσουν για ελληνική φιλοξενία και ξέρουν επίσης το πολύ σοβαρό ενδεχόμενο όλη αυτή η θεαματική εικόνα που φτιάχτηκε περί “ελληνικής φιλοξενίας” να γυρίσει μπουμερανγκ στους μετανάστες αποκαλώντας τους αχάριστους όταν αυτοί αρχίσουν να διεκδικούν τα αυτονόητα για κάθε άνθρωπο. Ήδη γίνεται. Και στα όποια ρατσιστικά “επιχειρήματα” περί αχαριστίας, θα έχουν βάλει κι αυτοί το χεράκι τους (χώρια που πολλοί από αυτούς παίζει να τα πιστεύουν κιόλας).

των ρατσιστών. Όπως και οι μισές αλήθειες. Όλοι γνωρίζουν ότι το ελληνικό κράτος χρηματοδοτείται σε μεγάλο βαθμό από ευρωπαϊκά ταμεία για το ζήτημα των μεταναστών (μιλάμε για φράγκα που όχι μόνο δεν καταλήγουν τις περισσότερες φορές στους μετανάστες, αλλά κινούν σε ένα βαθμό και τη ντόπια οικονομία). Όμως ο ρατσιστάκος δεν είναι χαζός. **Μπαίνει μόνος του στη θέση του τάχαμου αδύναμου που δε νοιάζεται κανείς γι' αυτόν κι έτσι δικαιολογεί εκ των προτέρων τα εγκλήματά του** και τα πογκρόμ που θα ακολουθήσουν ενάντια στους μετανάστες. Αλλά ακόμα πιο σημαντικό είναι από ποια θέση μιλάει ο καθένας. Ο φίλος μας ο ρατσιστάκος είναι ένα κάθαρμα που υπερασπίζεται με νύχια και με δόντια την υπάρχουσα τάξη πραγμάτων που του εξασφαλίζει τα όποια προνόμια του. Δεν έχει πρόβλημα ως φορολογούμενος να συντηρεί μπάτσους, παπάδες, στρατιωτικούς, πολιτικούς (ακόμα κι αν ρίχνει κάποιες αντικυβερνητικές κορώνες ενίοτε) και άλλα τέτοια παράσιτα γιατί αυτοί εξασφαλίζουν την τάξη και την ασφάλεια αυτού του κόσμου που γουστάρει και διασφαλίζει τα όποια προνόμια του. Και θεωρεί τους μετανάστες παράσιτα. Αντίθετα εμείς θεωρούμε παράσιτα όλους τους παραπάνω και όσο σκανδαλώδες κι αν ακούγεται σε αυτή την κοινωνία (ακόμα κι αν ήταν το ελληνικό κράτος που πλήρωνε το βασικό κομμάτι για τη διαχείριση-διαβίωση των μεταναστών), επιδιώκουμε όσο το δυνατόν μεγαλύτερο κομμάτι του κοινωνικού πλούτου που παράγεται από τη σύγχρονη εργατική τάξη να κατευθύνεται στους μετανάστες (και ντόπιους) εργάτες και να αφαιρείται από τα πραγματικά παράσιτα. Πάντως ας μη νομίζει κάποιος ότι ο ρατσιστάκος κανίβαλος (είτε είναι εργάτης, είτε αφεντικό, είτε μικροαστός) θα μείνει στους μετανάστες όσον αφορά τα "πληρώνω φόρους άρα μπορώ να γαμήσω όλο τον κόσμο". Αύριο μεθαύριο μπορεί κάλλιστα να γίνει "δε θα πληρώνω για επιδόματα ανεργίας για τους ανέργους" ή ό,τι άλλο σκεφτεί το ηλίθιο μικροαστικό κεφάλι του προκειμένου να επιτεθεί σε όποιον θεωρεί κάθε φορά του χεριού του. Άσχετα αν το σκέφτεται δυο φορές πριν μιλήσει όταν δε θα έχει απέναντί του μετανάστες χωρίς χαρτιά αλλά ντόπιους που πιθανότατα δε θα ανεχτούν τις μαλακίες του. Ίσως ανοίξαμε άλλο θέμα, αλλά το που κατευθύνεται ο κοινωνικός πλούτος που παράγει η εργατική τάξη είναι ένα μόνιμο ανοικτό πεδίο αντιπαράθεσης που θα το βρίσκουμε συνέχεια μπροστά μας.

"Moria is jail", "freedom", "police use tear gas in moria", "we are not animals", "we want to go athens". Μετανάστες (κυρίως αφغانοί) διαδηλώνουν στη μυτιλίνη κάπου στα τέλη μάρ. Το ασφαλιτομάνι και τα γουρούνια που τους συνόδευαν δε φαίνονται στις φωτο. Επίσης δε φαίνονται και ντόπιοι κάτοικοι που κατέβηκαν να διαδηλώσουν μαζί με τους μετανάστες, γιατί πολύ απλά δεν υπήρχαν (πέρα από λίγους αλληλέγγυους). Τις φωτο. τις βρήκαμε στο musaferrat.espinblogs.net (επισκεφτείτε το).

διαμορφώσουμε άποψη για κάποιο σκηνικό όπως π.χ. έναν τσακωμό, θα ψάξουμε να βρούμε τα αίτια, ποιος και πόσο ευθύνεται, ποιος αιτίες οδήγησαν τον καθένα στην κάθε πράξη κοκ. και δε θα βιαστούμε να καταδικάσουμε αμέσως το μετανάστη όπως συνήθως γίνεται (π.χ. γιατί ένας μετανάστης θα είναι ένοχος αν απαντήσει με καμιά φάπα σε κάποιο ρατσιστικό σχόλιο που δέχτηκε;, -βλ. την υπόθεση του Σπύρου και του Σέρικαν, "γιατί φοράς

(5) Κάτι που μας είχε κάνει εντύπωση σε κάποιες επισκέψεις μας στο παλιό εργοστάσιο της πειραικής-πατραϊκής ήταν ότι όταν περνούσαν κάποιοι ντόπιοι από κει μπροστά, οι μετανάστες που κάθονταν στον εξωτερικό χώρο, όταν τους έβλεπαν από μακριά πηδάγαν πάλι μέσα. Στην ερώτηση γιατί το κάνουν αυτό, απάντησαν ότι δε θέλουν να έχουν προβλήματα και προτιμούν όσο μπορούν να μην αναστατώνουν τους ντόπιους. Όχι με το να μην κάνουν κάτι άσχημο. Αλλά ούτε με την παρουσία τους. Προφανώς όλα αυτά επειδή είχαν καταλάβει το γενικευμένο ρατσισμό που υπάρχει και τη δυσχερή κοινωνική τους θέση. Επίσης σχεδόν κανείς δεν έκανε κάτι που θα προξενούσε δυσφορία στους γύρω ντόπιους κατοίκους, γιατί μετά θα έπρεπε να αντιμετωπίσει και την έντονα επικριτική στάση των υπόλοιπων μεταναστών κατοίκων της πειραικής-πατραϊκής. Επίσης είχαμε την τύχη να βρεθούμε σε μια μαζική πορεία αφγανών (γύρω στα 100 άτομα) που πέραγε από Ηρ. Πολυτεχνείου με τίγκα κίνηση (και πεζούς και αμάξια) και οι μόνοι που δέχτηκαν επίθεση ήταν ένα μπασιτικό φυλάκιο κι ένας δημοσιογράφος που του πάρθηκε η κασέτα της κάμερας (πιο στοχευμένα δε γίνεται). Κανείς άλλος δεν κινδύνεψε.

(6) Χαρακτηριστικά στην πάτρα είχε βγει μια φήμη τον ιούνη του 2011 που αναπαράχθηκε σε πολλά social media ότι πίσω από τη veso mare (που βρισκόταν και μικρός καταυλισμός μεταναστών μάλιστα εκεί κοντά, στο αμαξοστάσιο του οσε στον αγιαντρέα) 8 μετανάστες είχαν βιάσει και κακοποιήσει άγρια ένα ετερόφυλο ζευγάρι (και τους δύο). Αυτή η φήμη έπαιξε πολύ αλλά λόγω του ότι ήταν αρκετά κακοδουλεμένη, βγήκε γρήγορα και από τοπικά μμε ότι ήταν ψέμα, ενώ γνωστός ακροδεξιός που διατηρούσε δικό του blog μετά τις διαψεύσεις αναγκάστηκε χαρακτηριστικά να γράψει απευθυνόμενος προφανώς σε άλλα ακροδεξιά βοθρολύμματα *"...όμως κάποιοι συνεχίζουν να το διαδίδουν ενώ δεν καταλαβαίνουν οι ηλίθιοι ότι με τέτοιες ψευτιές καταντούν όλους εμάς τους πολέμιους των λαθρομεταναστών, αναξιόπιστους προς την κοινή γνώμη."* Βέβαια φήμες για δήθεν εγκλήματα μεταναστών (ειδικά όταν δε διαψεύδονται όπως το προηγούμενο ή αφήνουν να εννοηθεί ότι έγιναν από μετανάστες ακόμα κι αν δεν έχει αποδειχτεί κάτι τέτοιο) αρκούν και παρααρκούν για αν σπκώσει χέρι πάνω τους ο ρατσιστικός βούρκος. Στην πάτρα το ζήσαμε το μάρ του 2012 με την υπόθεση Λαζανά (βλ. "γιατί φοράς κλουβί;", τευχ. 2, σελ. 2012, το άρθρο "κανίβαλοι στην πάτρα").

(7) Όπως χαρακτηριστικά δήλωσε ο δήμαρχος κυλλίνης Ναμπίλ Μοράντ την 01/04/16 όταν έφτασαν 7 λεωφορεία με σύρους πρόσφυγες στο κέντρο

κλουβί;”, τεύχος 2, σελ. 9). Συνοπτικά, μη σας ξεγελάει ο ντόπιος ρατσιστάκος. Τη στιγμή που παρουσιάζει εαυτόν αδύναμο έχει άλλα σχέδια. Το έχουμε ξαναγράψει παλιότερα (“γιατί φοράς κλουβί;”, τεύχος 2, σελ. 6): “εσωτερικεύει μια φανταστική απειλή για να διεξάγει μια πραγματική επίθεση. Αυθεντικός τρόπος επίθεσης της εκάστοτε εξουσίας. Πόσο μάλλον της ελληνικής... όσο περισσότερο νιώθει ο ρατσιστής ότι “απειλείται-προκαλείται” τόσο περισσότερο βάρβαρες θα είναι οι πρακτικές του. Και αλίμονο σε αυτούς που θα τον “απειλήσουν-προκαλέσουν”.

Και φτάνουμε στο επιχείρημα του ρατσιστάκου που ακούγεται ανησυχητικά συχνά τον τελευταίο χρόνο περί “καλών και ήρεμων σύριων προσφύγων οικογενειάρχων” (7) και “κακών πακιστανών, αφγανών και λοιπων εθνικοτήτων μεταναστών που προξενούν προβλήματα”. Σε κάθε αναταραχή που συμβαίνει στοχοποιούνται συνεχώς οι δεύτεροι. Το γεγονός φυσικά ότι αυτό (στο βαθμό που ισχύει) δεν οφείλεται σε κάποιο ταμπεραμέντο των συγκεκριμένων μεταναστών αλλά στο ότι οι μη σύριοι μετανάστες έχουν πολλούς παραπάνω λόγους να τα κάνουν όλα λαμπόγυαλο αφού βλέπουν ότι τείνουν προς το μηδέν οι ελπίδες τους να μην απελαθούν. Το έδαφος πάντως που πατάει αυτό το “επιχείρημα” είναι η γενικευμένη αποδοχή του διαχωρισμού προσφύγων και μεταναστών. Αυτό ξεκίνησε πολύ έντονα πέρσι όταν ακόμα και αλληλέγγυοι στους μετανάστες χρησιμοποιούσαν όλο και πιο συχνά τη λέξη “πρόσφυγες”, με τη λογική ότι αυτούς πιο εύκολα

μπορεί να τους δεχτεί ο μέσος έλληνας μαλάκας. Σύμφωνα με το ρατσιστάκο μας, οι σύριοι -κατά κύριο λόγο- πρόσφυγες μπορούν να έχουν μισή ευκαιρία να προσπαθήσουν για άσυλο γιατί “έφυγαν από πόλεμο και κινδυνεύει η ζωή τους” ενώ οι μετανάστες καμία αφού παρουσιάζονται κάπως σαν άνθρωποι που κυνηγούν την περιπέτεια και ήρθαν να μας κλέψουν την καλοπέραση. Ο ρατσιστάκος δε θα κάτσει να σκεφτεί ότι αυτό που ωθεί τον άλλο να σηκωθεί και να φύγει από τη χώρα που μένει και να παίξει τη ζωή του κορώνα-γράμματα δεν είναι κάποια αγάπη για τα extreme sports, αλλά η ανάγκη για όσο το δυνατόν πιο αξιοπρεπή και καλή επιβίωση (αν όχι για σκέτη επιβίωση που είναι το πιο πιθανόν). **Δε θα κάτσει να το σκεφτεί γιατί δεν τον νοιάζει.** Αυτός απλά δε θέλει μετανάστες

Από την τελευταία εξέγερση των φυλακισμένων μεταναστών στη Λέρο.

στη χώρα “του” που δικαιωματικά θεωρεί ότι του ανήκει. Κι επειδή συνήθως δε θέλει να φανεί πολύ σκατόψυχος, θα βάλει λίγη ζάχαρη στα ρατσιστικά του σκατά και θα τους κάνει τη χάρη και θα αποδεχτεί κάποιους αφού δε γράφει πολύ καλά να θες να διώξεις οικογένειες με μικρά παιδιά. Όχι πως αυτούς τους θέλει, αλλά θα τους δώσει μισή ευκαιρία (είπαμε, παίξει και το νόμπελ φιλανθρωπίας στη μέση!). Και σα να μην έφτανε αυτό θα τον γλείφουν και διάφοροι απατεώνες μιλώντας για την “αλληλεγγύη που επέδειξε ο χεμαζόμενος από την κρίση ελληνικός λαός” (θα ξεράσουμε). Έχοντας αυτά τα αυτονόητα υπόψη μας, ποτέ δε δεχτήκαμε στο δημόσιο λόγο μας το διαχωρισμό πρόσφυγα-μετανάστη. Ούτε καν με την κυνική λογική του μικρότερου κακού ότι αφού δε μπορούν να σωθούν κάποιοι ας σωθούν τουλάχιστον οι πατενταρισμένοι πρόσφυγες, οι σύριοι (8). Γιατί τέτοιοι διαχωρισμοί μόνο την κρατική εξουσία και τους ρατσιστές βολεύουν. Και πέρα του ότι δε μπορούμε να αποδεχτούμε την κυνικότητα του “κάποιοι ας δοκιμάσουν να ζήσουν και κάποιοι ας πάνε να πεθάνουν”, ξέρουμε ότι οι εξουσίες δε θα μείνουν μόνο εκεί. Η εξουσία συνεχώς παράγει διαχωρισμούς ανάμεσα στους από τα κάτω και συνεχώς εφευρίσκει νέους. Π.χ. πρόσφυγας με οικογένεια-πρόσφυγας μόνος του, πρόσφυγας με μεγάλα παιδιά-πρόσφυγας με μικρά παιδιά και ποιος ξέρει τι άλλο αύριο. Όλα αυτά γίνονται και προκειμένου να οδηγήσουν τους μετανάστες να τσακώνονται μεταξύ τους. Μην το ξεχνάμε ποτέ. **Οποιαδήποτε αποδοχή από μεριάς μας, με όποιο τρόπο (ακόμα και με τη σιωπή μας), αυτών των διαχωρισμών αποτελεί στήριξη στην κρατική μεταναστευτική πολιτική.** Απαιτούμε χαρτιά, δικαιώματα και ελευθερία μετακίνησης για όλους ανεξαιρέτως τους μετανάστες. Δεν ξεχνάμε ότι ο οποιοσδήποτε “καλός” λόγος του ρατσιστάκου μας για τους σύριους πρόσφυγες έχει σκοπό να επιτεθεί με ακόμη μεγαλύτερη λύσσα στους υπόλοιπους μετανάστες. Μέχρι να κρίνει κάποια στιγμή ότι τον παίρνει να επιτεθεί ξεκάθαρα και στους σύριους. **Οποιαδήποτε παραχώρηση στο ρατσιστικό στρατόπεδο αποδεχόμενοι τους διαχωρισμούς που φτιάχνει δε “βοηθάει” τους μετανάστες, αλλά μόνο όσους ντόπιους “αλληλέγγυους” θέλουν να γλείψουν τον κάθε μαλάκα ρατσιστή.** Με τους ρατσιστές δε συζητάμε για να βρούμε την άκρη. Τους τσακίζουμε. Με αυτούς που κατανοούν τους ρατσιστές και τους δίνουν δίκιο δεν έχουμε κάτι ουσιαστικό να πούμε.

Για να το κλείνουμε κάπως, μερικές διευκρινίσεις. Πρώτον, όταν λέμε ρατσιστάκος δεν εννοούμε μόνο τον κλασικό ακροδεξιό μαλάκα αλλά τον καθένα που έχει ρατσιστικές απόψεις και κρίνει αναγκαίο να τις λέει και παράξω προσπαθώντας να δικαιολογήσει τη σκατοψυχία του μολύνοντας τον αέρα που αναπνέουμε, και -ακόμα χειρότερα- να περνάει και στην πιο πρακτική τους εφαρμογή όπως τα καθάρματα στη λέρο που σήκωσαν χέρι. Μπορεί να ψηφίζει αριστερά

“φιλοξενίας” της μυρσίνης πλειάς “...είχαμε ζητήσει να είναι οικογένειες και παιδιά...αυτά μας έφεραν τα βλέπετε”. Μάλλον προκειμένου να καθουσαχάσει κάποιους συμπολίτες του. Φανεράνοντας ότι οι μόνοι που έχουν μια ελπίδα να τη γλιτώσουν είναι οι σύριοι με μικρά παιδιά. Για τόση ελληνική μεγαλοψυχία μιλάμε.

(8) Χαρακτηριστικό του ότι ούτε όλοι οι σύριοι θα πάρουν άσυλο και θα γλιτώσουν την επαναπροώθηση φανερώνουν και οι εξελίξεις στην επιτροπή προσφύγων με την τροπολογία μουζάλα η οποία δείχνει πολλά για τις προθέσεις του κράτους. Αντιγράφουμε από την εφημ. κόντρα: “Πού αποσκοπεί η τροπολογία Μουζάλα; Στην εξασφάλιση μιας διαδικασίας μαζικών απελάσεων σύριων προσφύγων που έχουν ζητήσει άσυλο στην Ελλάδα. Εφαρμόζοντας το περιεχόμενο της συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας, οι πρωτοβάθμιες επιτροπές ασύλου απορρίπτουν μαζικά τα αιτήματα ασύλου που υποβάλλουν ακόμα και πρόσφυγες από τη Συρία. Στο δεύτερο βαθμό, όμως, υπήρξε μια αντίδραση σύμφωνη όχι με ιδεολογικές αντιλήψεις (όπως κατηγορήθηκε), αλλά με το διεθνές δίκαιο για τους πρόσφυγες. Οι Επιτροπές Προσφύγων αποτελούνταν από τρία μέλη. Εναν δημόσιο υπάλληλο, ένα μέλος που υποδεικνυόταν από την Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και ένα μέλος που όριζε η Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες. Μετά την τροπολογία Μουζάλα, οι επιτροπές θα αποτελούνται από δύο διοικητικούς δικαστές, οι οποίοι μάλιστα δε θα κληρώνονται αλλά θα ορίζονται από τον γενικό επίτροπο των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων, δηλαδή από όργανο απόλυτα εξαρτώμενο από την κυβερνητική εξουσία...” (25/06/16). Ουσιαστικά ο μουζάλας λέει ότι “κάνω ό,τι γουστάρω”, δηλαδή αν οι απόφασεις των επιτροπών προσφύγων συμβάδιζαν με τους σκοπούς του ελληνικού κράτους όλα καλά και θα το παίζανε οι κάθε λογής μουζάλες ότι σέβονται την ανεξαρτησία των επιτροπών και όλα βαίνουν καλώς. Εφόσον οι αποφάσεις των επιτροπών προσφύγων δεν τους κάνουν αλλάζουν στεγνά τη σύνθεσή τους προκειμένου να έχουν τα επιθυμητά αποτελέσματα.

κιάλας, μπορεί να είναι και εργάτης, όπως μπορεί να είναι και αφεντικό ή να είναι μικροαστός ή... Όπως και νά 'χει, η κατώτερη ταξική θέση κάποιου δε μπορεί να δικαιολογήσει τον όποιο ρατσιστικό μισανθρωπισμό του. Δεύτερον, δεν έχει κάποιο νόημα η "κουβέντα" με το ρατσιστή αν δεν υπάρχει και κοινό γύρω που δεν είναι ρατσιστικό (ή έστω μπαλατζάρι), οπότε ξεφτιλίζοντας το ρατσιστή (πέρα από τη χαρά που προσφέρει κάτι τέτοιο!) να κερδίσεις και κάποιο κόσμο στις απόψεις σου. Τρίτον, δεν υπάρχει fair play στην κόντρα με κάποιον ρατσιστή. Προσπαθούμε να εκμηδενίσουμε και να γελοιοποιήσουμε τις απόψεις του και δεν του δίνουμε δίκιο ούτε στο ελάχιστο. Μην ξεχνάμε ότι μιλάμε με κάποιον που δεν έχει πρόβλημα με τις δολοφονίες μεταναστών. Τέταρτον, υπάρχουν και ειλικρινείς άνθρωποι που είναι πράγματι φίλα προσκείμενοι στους μετανάστες αλλά παρ' όλα αυτά έχουν φάει πολλά από τα σκατά της κυρίαρχης προπαγάνδας και παίζει να φέρουν κάποιες απόψεις που είναι ρατσιστικές. Συνήθως έρχονται κοντά στις απόψεις μας με λίγα επιχειρήματα γιατί πολύ απλά είναι ήδη κοντά μας. Στον αντιρατσιστικό αγώνα δεν πρέπει να μας διακατέχει μια αυταρέσκεια που θέλει να τη λείει σε όποιον δεν είναι σαν εμάς. Δεν πρέπει να τους αντιμετωπίσουμε όπως τους ρατσιστές που έχουν καταλήξει ήδη στη ρατσιστική σκατανθρωπιά και προσπαθούν να τη δικαιολογήσουν. Πέμπτον, ρατσιστική άποψη δεν είναι μόνο το "οι ξένοι είναι κατώτεροι, απολίτιστοι κλπ. κι εμείς είμαστε ανώτεροι". Πόσο μάλλον που αυτές οι απόψεις που ντροπιάζουν την ανθρώπινη φυλή δεν είναι τα κυριότερα βέλη στη φαρέτρα του σύγχρονου ρατσισμού (όχι πως δεν υπάρχουν και δε λέγονται). Ρατσιστικές είναι και όλες οι αντιμεταναστευτικές απόψεις (9) όπως αυτές που δε θέλουν μετανάστες στη χώρα τους (ή που θέλουν μόνο όσους μπορεί να ξεζουμίσει το ελληνικό κεφάλαιο), που λένε ότι η όποια ανάμειξη πολιτισμών δε μπορεί να είναι εφικτή χωρίς τεράστια προβλήματα (κατηγορώντας ειδικά τους μουσουλμάνους γι' αυτό αναπαράγοντας ό,τι στερεότυπο υπάρχει και δεν υπάρχει), που αναγνωρίζουν μεν τα δεινά κάποιων ανθρώπων αλλά "το καράβι γέμισε και δε χωράει άλλους" (γνωστό ευρωπαϊκό ακροδεξιό σύνθημα), που θεωρούν ότι οι μετανάστες κλέβουν τις δουλειές των ντόπιων και ευθύνονται για την ανεργία και χίλια δυο άλλα. **Ρατσιστικές είναι όλες οι απόψεις και συμπεριφορές που ξεκινούν από μια de facto υποτίμηση της ζωής των μεταναστών εννοώντας ότι δεν τους αναγνωρίζονται καν τα**

ίδια δικαιώματα με αυτά που αναγνωρίζονται στους ντόπιους (είτε σε θεσμικό επίπεδο είτε σε κοινωνικό). Και μην παραξενευτείς/μπερδευτείς καθόλου φίλε αναγνώστη αν ακούσεις ρατσιστικές απόψεις από ανθρώπους που δηλώνουν αριστεροί και αντιρατσιστές (έτσι κι αλλιώς στην Ελλάδα μπορείς να είσαι ό,τι δηλώσεις). Έκτον και τελευταίο, "σε καμία περίπτωση δε θεωρούμε πανάκεια την ανασκευή των ρατσιστικών επιχειρημάτων στον αγώνα μας ενάντια σε κάθε είδους εξουσία και τους πλαστούς διαχωρισμούς μεταξύ των εκμεταλλευόμενων που συνεχώς προωθούν το κράτος, τα αφεντικά και τα τσιράκια τους ώστε να διαιωνίζουν την παρασιτική τους ύπαρξη σε αυτόν τον πλανήτη. Έτσι κι αλλιώς για να γίνει κάποιος αντιφασίστας και αντιεξουσιαστής αρκεί πολλές φορές το μίσος για τη βίαιη ιεράρχηση των ζώων μας (με βάση τη φυλή, το φύλο, τον τόπο καταγωγής, τις σεξουαλικές προτιμήσεις, την εμφάνιση και τον τρόπο ζωής κοκ.) και η επιθυμία να πάρουμε πίσω τη ζωή που μας κλέβουν. Όπως και το αντίθετο, δηλαδή για να γίνει κάποιος ρατσιστής αρκεί η θρασυδειλία, η εθελοδοουλία, η κανιβαλική αίσθηση της δύναμης και γενικά το να γλείφεις τους ανώτερους σου και να προσπαθείς να πατάς όσους θεωρείς ότι είναι του χεριού σου. Θέλουμε να πούμε πως **ο αντιρατσιστικός-αντιεξουσιαστικός αγώνας δεν είναι ένα παιχνίδι επιχειρημάτων που όποιος έχει τα καλύτερα κερδίζει. Το πόσο αποτελεσματικός είσαι εξαρτάται από τη συνείδηση του δίκιου σου απέναντι στον εχθρό και πόσο εύστοχα χτυπήματα του φέρεις.** Από την άλλη δε μπορεί να μας αρκεί μόνο αυτό. Οι ρατσιστές μιλάνε συνεχώς δημόσια και προσπαθούν να δικαιολογήσουν με κάθε τρόπο το μισανθρωπισμό τους και τον κανιβαλισμό τους. Ε, λοιπόν δεν πρέπει να τους αφήσουμε ήσυχους ούτε σε αυτό το επίπεδο." (10)

(9) Προφανώς υπάρχει και κοινωνικός ρατσισμός και ρατσισμός απέναντι σε περιθωριοποιημένα στρώματα όπως οι τσιγγάνοι, οι άνθρωποι που έχουν μπλέξει με την πρέζα, οι οροθετικοί κ.α. Εδώ ασχολούμαστε με το ρατσισμό απέναντι στους μετανάστες.

(10) Απόσπασμα από τον πρόλογο της μπροσούρας "ενάντια στα ρατσιστικά επιχειρήματα (κάποιες πρώτες απαντήσεις)" που κυκλοφόρησε τον Ιούνη του 2011 από τη συνέλευση ενάντια στην ταξική και κοινωνική ειρήνη οδόφραγμα/ρελάνς. Συστήνεται ανεπιφύλακτα. Για να τη βρείτε μπορείτε να επικοινωνήσετε είτε με εμάς είτε με το εγχείρημα της κριτικής σκέψης που την επανακυκλοφόρησε το Σεπτέμβρη του 2015.

Χίος. Αρχές Απριλίου. 6 Απριλίου (φωτο 1) "αγανακτισμένοι κάτοικοι" της χίου παρεμβαίνουν στο δημοτικό συμβούλιο για να απαιτήσουν να διώξει τους μετανάστες που έφυγαν από το στρατόπεδο συγκέντρωσης της ΒΙΑΛ και βρίσκονται στο λιμάνι ζητώντας να φύγουν για Αθήνα. Βράδυ 7 προς 8 Απριλίου οι "αγανακτισμένοι κάτοικοι" και ματ μαζεύονται στο λιμάνι να διώξουν τους μετανάστες με τη βία (φωτο. 3 κ' 4). Πριν απ' αυτό βλέπουμε (φωτο 2) το δήμαρχο χίου να προσπαθήσει να πείσει τους μετανάστες να αποχωρήσουν. Οι "αγανακτισμένοι κάτοικοι" όμως δε μπορούν να περιμένουν κι έτσι την πέφτουν σε μετανάστες και αλληλέγγυους ρίχνοντας αυτοσχέδια βαρελότα στο πλήθος των μεταναστών (και δίπλα σε σκηνή με γυναίκες και μωρά μάλιστα), οι μπάτσοι προσάγουν μετανάστες και αλληλέγγυους και συλλαμβάνουν κάποιους με γελοίες κατηγορίες. Ο δήμαρχος βρίσκει ευκαιρία και λέει στους μετανάστες "ή φεύγετε με μένα τώρα ή σας παραδίδω σε αυτούς". Τελικά οι μετανάστες υποκύπτουν στον εκβιασμό και φεύγουν. Βλέπουμε λοιπόν ότι αντίθετα με τις μαλακίες του κάθε "αγανακτισμένου κατοίκου" που το παίζει και θύμα, που τον καταστéλλουν και καλά οι μπάτσοι και προσπατεύουν τους μετανάστες (!) και ο δήμαρχος δε νοιάζεται γι' αυτούς (κλαψ, κλαψ), η πραγματικότητα απέχει παρασάγγας. **Ουσιαστικά έχουμε μια συμμαχία καθαρημάτων ενάντια στους μετανάστες που η κάθε μία κάνει μια χαρά τη δουλειά της και συνεργάζονται αρμονικότητα.** (περισσότερα γι' αυτό το σκηνικό στο antifa barricada #43, "hot spot στη χίο: ανταπόκριση", μπορείτε να το βρείτε στο βιβλιοπωλείο της ανατόμα)

ΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟ “ΔΡΑΜΑ” ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Είναι ν’ απορεί κανείς με το θράσος κάποιων ελληναράδων. Κάθε φορά που αναγγέλλεται κάποιο κέντρο “φιλοξενίας” προσφύγων, οι εκεί τοπικές κοινωνίες βγαίνουν και διαμαρτύρονται ώστε να μη δημιουργηθεί κάτι τέτοιο. Καλή φάση, θα πει κανείς. Όμως δεν τελειώνει εκεί. Γιατί όλα αυτά τα φιντάνια δε διαμαρτύρονται επειδή είναι απλά σωστοί άνθρωποι και δε μπορούν να ανεχτούν την κρατική βαρβαρότητα που φυλακίζει μετανάστες (και μάλιστα μόνο γιατί δεν έχουν χαρτιά). Εκεί θα ήμασταν μαζί τους (όχι μιλώντας ως αναρχικοί, μιλώντας νέτα σκέτα νερόβραστα, απλώς ως άνθρωποι). Αλλά δεν τους θέλουν δίπλα τους γενικά. Ούτε καν φυλακισμένους! Και όχι μόνο αυτό. Έχουν το θράσος να ταυτίζουν τις συνθήκες των μεταναστών με τις δικές τους λέγοντας ότι ζουν και οι δυο ένα δράμα! Και οι δυο! Και αυτοί οι οποίοι προσπαθούν να ξεφύγουν από την ανέχεια και το θάνατο από τις χώρες καταγωγής τους, οι οποίοι είδαν φίλους και συγγενείς να πεθαίνουν στο δρόμο και να πνίγονται στο αιγαίο, με τον κάθε μαλάκα ντόπιο που δεν τους θέλει δίπλα του είτε επειδή του χαλάνε την τουριστική ατραξιόν είτε επειδή του χαλάνε την ησυχία του είτε ό,τι άλλη μαλακία σκεφτεί.

Τα ίδια είχαμε ζήσει και παλιότερα στην πάτρα με τους αφγανούς μετανάστες και τον καταυλισμό που είχαν στήσει στην Ηρώων Πολυτεχνείου. Οι εκεί ρατσιστές κάτοικοι ήθελαν να τους διώξουν και το προσπαθούσαν με κάθε τρόπο (μέχρι και ρατσιστοσύλλογο είχαν ιδρύσει -βλ. “γιατί φοράς κλουβί, τευκ. 2, σελ. 2012, σελ. 4, υποσ. 7) αλλά δεν παραδέχονταν ότι ήταν απλά σκατόψυχοι νοικοκυραίοι. Έλεγαν ότι το κάνουν για το καλό και των δύο επικαλούμενοι τις -σύμφωνα με αυτούς- άθλιες συνθήκες διαβίωσης των μεταναστών που ταλαιπωρούν και τους μετανάστες κατοίκους και τους ντόπιους κατοίκους. **Ο ρατσισμός τώρα πια μπορεί να έχει και ανθρωπιστική δικαιολόγηση.** Βέβαια στάθηκαν εμπόδιο σε κάθε προσπάθεια των μεταναστών κατοίκων και των αλληλέγγυων σε αυτούς να βελτιώσουν τις συνθήκες στον καταυλισμό (μέχρι και τη σύνδεση του νερού που είχαν βάλει ντόπιοι αλληλέγγυοι τούς είχαν κόψει τα καθάρματα!). Ήθελαν απλά να γκρεμιστεί ο καταυλισμός και οι μετανάστες κάτοικοι της εκεί περιοχής να πάνε στο διάολο ή κάπου μακριά να μην τους βλέπουν αυτοί, μετά και η εκάστοτε άλλη γειτονιά αντιδρούσε για να φύγουν και από εκεί, και μάλλον όλοι αυτοί ήθελαν κάπως να βρεθεί ένας τρόπος να εξαϋλωθούν οι μετανάστες και να λυθεί το, κατ’ αυτούς, πρόβλημα.

Καθόλου περίεργο βέβαια δεν ήταν ότι με το γενικό σκεπτικό των ρατσιστών κατοίκων συμφωνούσαν και κάποιοι εκ της αριστεράς της προόδου “αλληλέγγυοι” στους μετανάστες (κάποιοι συριζο“αλληλέγγυοι” παίζει και να μας κυβερνούν σήμερα). Συμφωνώντας με τους ρατσιστές στα ρατσιστικά τηλεοπτικά δικαστήρια μεταναστών που στήνονταν κάθε βράδυ στο τοπικά κανάλια ότι ο καταυλισμός πρέπει να γκρεμιστεί. **Χωρίς φυσικά να ρωτάνε τους μετανάστες, καθ’ ότι ποιος χέστηκε για τη γνώμη τους.** Το έχουμε πει ξανά ποια είναι η λογική της κυβερνοαριστεράς, “οι μετανάστες δεν ψηφίζουν και δε μπορούν να μας κάνουν κυβέρνηση άρα χέστους”. Ό,τι ακριβώς γίνεται και σήμερα. Οπότε ναι, χεστήκαμε για τις τοπικές κοινωνίες και τα “προβλήματά” τους. Καλοδεχούμενοι οι μετανάστες και δε μπορούμε παρά να ζητάμε το ΑΥΤΟΝΟΗΤΟ (που ζητούν και αυτοί): χαρτιά που εξασφαλίζουν την ελευθερία μετακίνησης και διαμονής εδώ.

Και μια τελευταία (απαραίτητη) σημείωση. Οι τοπικές κοινωνίες που “αγωνίζονται” (βρωμίζοντας τη λέξη “αγωνίζομαι”) ενάντια στα στρατόπεδα συγκέντρωσης είτε είναι κλειστά είτε ημίκλειστα, ξέρουν ότι όταν είναι κρατική απόφαση να φτιαχτούν, θα φτιαχτούν όπως και νά ‘χει. Ό,τι κάνουν το κάνουν για να μπορούν να διαπραγματευτούν καλύτερα τη σκατοψυχία τους με την κεντρική εξουσία. Κι έτσι με το να μιλάνε για μετανάστες που (άκουσον, άκουσον) θα κυκλοφορούν ελεύθεροι δίπλα στους έλληνες κατοίκους διασφαλίζουν όσο μπορούν ότι η κεντρική εξουσία θα εισακούσει τα αιτήματά τους και θα έχει τους μετανάστες όσο το δυνατόν καλύτερα φυλακισμένους και φυλασσόμενους γίνεται. **Αφετέρου όσο πιο πολύ μυστράρουν το ρατσισμό τους οι τοπικές κοινωνίες τόσο περισσότερα μπορούν να διεκδικήσουν ως αντισταθμιστικά οφέλη οι τοπικές τους εξουσίες.** Χαρακτηριστικά στη Λέρο ένας δημοσιοκάφρος ανέφερε εμφανώς αγανακτισμένος για την κεντρική εξουσία που κορόιδεψε το δήμαρχό τους ότι τους είχε πει “για κάποια αντισταθμιστικά μέτρα που δεν έχουν έρθει και υποσχέθηκε και κάποιες προσλήψεις που δεν έχουν γίνει”. Ενώ κάποιες κοινωνίες αγάπησαν εν τέλει τα στρατόπεδα συγκέντρωσης αφού τους έφερναν φράγκα σε σημείο να κινητοποιηθούν όταν το κράτος αποφάσισε να τα κλείσει όπως πριν 3μιση χρόνια στις Σάπες ροδόπης (βλ. www.antifascscripta.net/βιβλιοθήκη/τεκμηρίωση/ Το κράτος μας κλέβει τα στρατόπεδα συγκέντρωσης).

Πολίτες της Λέρου που ζουν ένα “δράμα” εξαιτίας των μεταναστών. “Πάρτε τους εσείς με το καλό για να μην τους στείλουμε εμείς”. Όσο πιο σαφείς γίνεται.

Χωρίς φυσικά να ρωτάνε τους μετανάστες, καθ’ ότι ποιος χέστηκε για τη γνώμη τους. Το έχουμε πει ξανά ποια είναι η λογική της κυβερνοαριστεράς, “οι μετανάστες δεν ψηφίζουν και δε μπορούν να μας κάνουν κυβέρνηση άρα χέστους”. Ό,τι ακριβώς γίνεται και σήμερα. Οπότε ναι, χεστήκαμε για τις τοπικές κοινωνίες και τα “προβλήματά” τους. Καλοδεχούμενοι οι μετανάστες και δε μπορούμε παρά να ζητάμε το ΑΥΤΟΝΟΗΤΟ (που ζητούν και αυτοί): χαρτιά που εξασφαλίζουν την ελευθερία μετακίνησης και διαμονής εδώ.

Υγ1: Είναι σαφές για μας ότι δεν είναι καθάρματα όλοι οι κάτοικοι μιας γειτονιάς ή ενός νησιού ή μιας μικρής τέλος πάντων κοινότητας. Σίγουρα είναι η πλειοψηφία ή τέλος πάντων αυτοί που φαίνονται. Και καταλαβαίνουμε πόσο πιο δύσκολο είναι να αντισταθείς και να ορθώσεις το ανάστημά σου στο ρατσιστικό οχετό σε κοινωνίες πιο μικρές από την πόλη που ζούμε και δρούμε εμείς. Όπως και να ‘χει το σεβασμό μας σε αυτούς και αυτές που το κάνουν και το προσπαθούν.

Υγ2: Υπάρχουν διαφόρων ειδών αντιρατσιστικές φωνές που εν πρώτοις όψης φαίνονται κοντά σε μας, αλλά δεν είναι. Τι εννοούμε; Φωνές που θα καταγγείλουν τη σκατανθρωπιά διαφόρων “αγανακτισμένων” κατοίκων που δε θέλουν μετανάστες δίπλα τους άρα ούτε και στρατόπεδα συγκέντρωσης (κομπλέ ως εδώ), αλλά μόνο και μόνο για να στηρίξουν το κρατικό σχέδιο διαχείρισης των μεταναστών που -ανάμεσα σε άλλα- περιλαμβάνει και στρατόπεδα συγκέντρωσης διαφόρων μορφών (κλειστά, ημίκλειστα, φιλοξενίας κοκ.). Αυτό συμβαίνει ιδιαίτερα τώρα με κυβέρνηση με κορμό συριζα καθώς πολλοί υποστηρικτές της κυβέρνησης θα πλειοδοτήσουν σε “αντιρατσισμό” προκειμένου να βοηθήσουν την κυβέρνηση και τα σχέδιά της. Κλείνοντας να πούμε ότι **όταν έχουμε να διαλέξουμε ανάμεσα σε δυο σκατά, δεν είμαστε υποχρεωμένοι να διαλέξουμε να φάμε αυτά που βρωμάνε λιγότερο. Μπορούμε να τραβήξουμε και το καζανάκι.** Και η αηδία μας για τους ελληναράδες ρατσιστές δεν υπάρχει περίπτωση να γίνει ποτέ στήριξη των κυβερνητικών-κρατικών σχεδίων.

ένα μικρό σχόλιο για μια ιστορία τρομοκρατίας που πέρασε στα ψιλά

Αν ήταν μουσουλμάνος (ή έστω είχε γονείς που είχαν καταγωγή από κάποια μουσουλμανική χώρα) θα είχε γίνει νούμερο ένα θέμα. Αλλά δεν ήταν. Ήταν βέρος γάλλος πολίτης που συνελήφθη με φουλ οπλισμό (καλάσνικοφ, σφαίρες, εκρηκτικά και πυροκροτητές) από τις ουκρανικές αρχές στα σύνορα με την πολωνία στις 21 μάρτ. Το θέμα διέρρευσε στις 4 ιούνη από τις ουκρανικές αρχές και σύμφωνα με αυτές ετοιμάζε επιθέσεις στη γαλλία σε εβραϊκούς και μουσουλμανικούς χώρους λατρείας και σε κυβερνητικά κτίρια κατά τη διάρκεια του ευρω 2016. Οι γαλλικές αρχές επέλεξαν να υποβαθμίσουν το θέμα λέγοντας ότι πρόκειται για διακίνηση όπλων απλά και το ανέλαβαν οι υπηρεσίες καταστολής του οργανωμένου εγκλήματος και όχι η αντιτρομοκρατική. Οι ουκρανικές αρχές αναφέρουν ότι κατά τη διάρκεια της κράτησής του μίλησε κατά της μαζικής μετανάστευσης, της εξάπλωσης του ισλάμ και της παγκοσμιοποίησης. Επίσης οι γαλλικές αρχές βρήκαν σπίτι του και μια μπλουζα ακροδεξιάς οργάνωσης. Την αλήθεια δε θα τη μάθουμε αφού όπως είναι λογικό καθένας από τη μεριά του

Σκίτσο της δανέζικης ακροδεξιάς φυλλάδας Jyllands-Posten που δημοσιεύτηκε το σεπτέμβριο του 2005 και παρουσιάζει το μωάμεθ να φορά μια βόμβα με αναμμένο φωτίλι στο τουρμπάνι του. Προφανώς για να υπενθυμίσει στους αναγνώστες της ότι όλοι οι μουσουλμάνοι είναι τρομοκράτες και να βοηθήσει κι αυτή τα όποια κρατικά αντιμουσουλμανικά σχέδια. Όσοι ενδιαφέρονται να μάθουν για την υπόθεση που έμεινε γνωστή ως "τα 12 σκίτσα του μωάμεθ" μπορούν να επικοινωνήσουν μαζί μας να τους δώσουμε ανάλογο κινηματικό υλικό.

τη γαλλία) και θα έπαιζε για πολύ καιρό ως νούμερο 1 θέμα και ως άλλη μια απόδειξη του πόσο αιμοβόροι είναι οι μουσουλμάνοι αναπαράγοντας το ήδη υπαρκτό ρατσιστικό στερεότυπο ότι κάθε μουσουλμάνος είναι εν δυνάμει τρομοκράτης-που-ανατινάζεται-όπου-νάναι-και-σκοτώνει-όποιον-νάναι. Όπως και έγινε όταν συνελήφθη ένας 22χρονος μουσουλμάνος στα μέσα ιούνη στη γαλλία με τον τρομερό "οπλισμό" ενός τσεκουριού κι ενός σφυριού και προφανώς το ανέλαβαν αμέσως οι αντιτρομοκρατικές αρχές της γαλλίας γιατί "φέρεται να είναι ριζοσπαστικοποιημένος μουσουλμάνος" και "θεωρείται ύποπτος ότι σχεδίαζε τρομοκρατική επίθεση".

Αν και μακριά (;) όλα αυτά, τα αναφέραμε ως ένα δείγμα του τι εστί κυρίαρχη προπαγάνδα, η οποία **δεν περιορίζεται απλά στο να λέει ψέματα αλλά -το κυριότερο- επιδιώκει να φτιάχνει μια δικιά της πραγματικότητα και να την**

τροφοδοτεί συνεχώς με διάφορα παραδείγματα (άλλοτε αληθινά ως ένα σημείο, άλλοτε φτιαχτά κι άλλοτε διογκωμένα και παραποιημένα). Π.χ. το είχαμε ζήσει πολύ έντονα αυτό τη δεκαετία του '90 με τον περίφημο αλβανό εγκληματία. Με ένα μπαράζ δελτίων ειδήσεων και δημοσιευμάτων σε εφημερίδες νόμιζες ότι ανά πάσα στιγμή κινδυνεύεις από κάποιον αλβανό μετανάστη. Και τα μμε φρόντιζαν να το ενισχύουν αυτό με διάφορους

τρόπους. Π.χ. σχεδόν σε κάθε περίπτωση ληστείας πετάγαν ένα "ο δράστης μιλούσε σπαστά ελληνικά" και άφηναν τον κάθε ρατσιστή να κάνει τους υπόλοιπους συνειρμούς, ή όταν γινόταν μια ληστεία ανέφεραν

Γάλλοι στρατιώτες περιπολούν ανάμεσα σε πολίτες σε σιδηροδρομικό σταθμό του παρισιού το νοέμβριο του 2015. Έτσι για να συνθηθίζουμε...

την εθνικότητα του δράστη μόνο όταν ήταν αλβανός. Κάπως έτσι διαμόρφωναν μια πραγματικότητα. Για την ακρίβεια πατούσαν πάνω σε μια ήδη διαμορφωμένη ρατσιστική συνθήκη ενάντια στους αλβανούς και φρόντιζαν να την τονώνουν σε τακτά χρονικά διαστήματα. Και ήταν βασικά ενάντια σε αυτή τη ρατσιστική συνθήκη που έπρεπε να επιτεθούμε προκειμένου να σπάσουμε αυτή την ψεύτικη πραγματικότητα. Οπότε χρήσιμο είναι να αμφιβάλουμε συνεχώς για αυτά που μας λένε σήμερα περί μουσουλμάνων τρομοκρατών, αλλά το πλέον απαραίτητο είναι να χτυπήσουμε όπως μπορούμε την αντιμουσουλμανική προπαγάνδα που είναι η απαραίτητη βάση για να γίνεται πιστευτό ό,τι λέγεται γι' αυτούς.

Μια μικρή σημείωση με αφορμή τις επιθέσεις στη γαλλία και τη χρησιμοποίησή τους στο εσωτερικό της γαλλίας. Το γαλλικό κράτος κάθε φορά που γίνεται μια πολύνεκρη επίθεση κατεβάζει το στρατό στους δρόμους (1). Για να μείνει. Και για "να προστατέψει το λάο από τους τρομοκράτες". Επίσης κυρήσσει τη χώρα σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης που σημαίνει αυξημένες αρμοδιότητες σε στρατό και αστυνομία και περιστολή των όποιων ελευθεριών και δικαιωμάτων υπάρχουν (ειδικά των μουσουλμάνων πολιτών). Για το καλό των γάλλων πολιτών. Με αμφισβητήσιμα βέβαια αποτελέσματα όσον αφορά την αποτροπή τρομοκρατικών επιθέσεων αφού δε μπορούμε να καταλάβουμε με ποιο τρόπο μπορούν οι φαντάρτοι που περιπολούν στους δρόμους της γαλλίας να προλάβουν και να σταματήσουν κάποιον που είναι αποφασισμένος να αρχίσει να πυροβολεί στα τυφλά. Η αλήθεια είναι ότι δε μπορούν. Και δεν κατεβαίνουν γι' αυτό άλλωστε. Το γαλλικό κράτος, όπως και κάθε καπιταλιστικό κράτος, αυτό που επιδιώκει είναι **η ολοένα και μεγαλύτερη στρατιωτικοποίηση των πόλεων, δηλαδή η παρουσία στρατού έξω από τους στρατώνες με κάθε αφορμή ώστε σιγά σιγά να γίνεται όλο και πιο οικεία εικόνα**. Και ποια καλύτερη αφορμή θα βρει γι' αυτό από μια πολύνεκρη τρομοκρατική επίθεση;

(1) Η αλήθεια είναι ότι δεν περιμένει μια πολύνεκρη επίθεση πάντα. Π.χ. το γαλλικό κράτος είχε κατεβάσει μερικές εκατοντάδες φαντάρους στους δρόμους από το δεκέμβριο του 2014, λίγες βδομάδες πριν την επίθεση στο charlie hebdo, με αφορμή κάποιες αμφιλεγόμενες επιθέσεις που αποδόθηκαν σε τζιχαντιστές. (για περισσότερα βλ. sarajevo, τεύχος 92, "tu es Charles (de Gaulle)*: η αντιτρομοκρατία σε γελοιογραφία", στο <http://www.sarajevomag.gr>).